

ODJECI

IZ ŽIVOTA PROVINCIJE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
Školskih sestara franjevača - SPLIT, Lovret

God. 2010./XL.

Br. 4/159

SADRŽAJ

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE.....	3
IZ GENERALATA	
Okružnica vrhovne predstojnice.....	5
Saziv redovitoga vrhovnog kapitula 2011. godine	7
IZ PROVINCIJALATA	
Duhovne vježbe 2011. godine	9
Sa sjednica Provincijalnoga vijeća	10
Obavijesti.....	12
ZBIVANJA I OSVRTI	
Hodočašće u Asiz	15
Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje.....	16
Do nogu Gospodinovih	17
Iz susreta s Isusom prema bližnjemu.....	19
Čovjek postao molitva.....	19
Iz jordanovačke zajednice	21
Susreti sa sestrom misionarkom	22

Međuprovincijski susret sestara juniorka	24
Susret animatora za duhovna zvanja	25
Susret roditelja djece predškolaca	26
Iz dječjeg vrtića Jordanovac u Zagrebu.....	27
Primanje u Framu	30
Internacionalni ekumenski susret zborova	30
Da vaša radost bude potpuna.....	32
Obnove za mlade u ozračju mira i tišine	34
16. skupština Katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara	36
Izgradnja identiteta	37
BOŽIĆNE ČESTITKE	39
NAŠI POKOJNICI	
Sestre naše Družbe	42
Rodbina sestara.....	42
Zahvale	42
IZ ŽIVOTA NAŠE DRUŽBE	
Iz Rimske regije.....	44
Iz Mariborske provincije	46
Iz Splitske provincije.....	47
Iz Tršćanske provincije	48
Iz Lemontske provincije	49
Iz Mostarske provincije	50
Iz Argentinsko-urugvajске provincije	52
Iz Bosansko-hrvatske provincije	53
Iz Austrijsko-koruške provincije	55
Iz Paragvajске provincije	56

Izdaje:

Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova školskih sestara franjevnika Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9

Uređuje: s. Marija Petra Vučemilo

tel. 021/ 319-805; faks 021/ 319-358

e-mail: skolske-sestre-franjevke@st.htnet.hr

skype: skolskesestreLovret

www.skolske-sestre-franjevke.hr

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE

Drage sestre!

Ne tako davno vratila sam se iz pohoda sestrama u DR Kongu. U toj dalekoj zemlji boravila sam mjesec dana. Zanimljivo je da se to razdoblje moga suživota sa sestrama u kongoanskim zajednicama simbolički smjestilo između blagdana dvojice svetaca i uzora kršćanske ljubavi prema siromasima: sv. Franje i sv. Martina. Nažalost, upravo je siromaštvo ono čega u Africi ima na pretek, tako da nije čudo da se baš ta zbilja najdublje utiskuje u srce i pamet. Svi susreti i doživljaji koje nosim iz Afrike u znaku su siromaštva i patnje, ali i ponosa, nade i ljubavi. U mjesec dana boravka na afričkom tlu stekla sam dojam da se tamo kroz čitavu godinu živi duh došašća, iščekivanje uvijek boljega sutra.

Mojem dolasku u DR Kongo prethodilo je jednodnevno zadržavanje u Bruxellesu. Unatoč ljepoti grada moje je misli, valjda zbog razloga boravka u njemu, zaokupilo sivilo misli o tom mjestu iz kojeg se upravljalo stoljetnim iscrpljivanjem afričkih prirodnih bogatstava i o bijedi koju je europski brat nametao svomu afričkomu bratu. Međutim, sve (za)misli o bijedi i nevolji malo su, i skoro ništa, u susretu sa stvarnom zbiljom koja se najbolje može doživjeti odmah po slijetanju na aerodrom u Rwandi, Kigali. Skromni aerodrom budno su čuvali naoružani vojnici krutog i hladnog držanja, čiju su ozbiljnosti nakratko prekidali putnici s osmjesima u kojima se čitao strah.

Na putu do samostana u Kivumu sputnici misionari pripovijedali su mi o stanju u državi i djelovanju misionara, ali moju su pozornost privlačili prizori uz cestu. Svjetla našega vozila razbijala su mrak iz kojeg su se nazirale, do tada nevidene, slike iz života običnih ljudi. Kretali su se uz pustu i neosvijetljenu cestu. Nigdje naselja, nigdje kuće. Pokušala sam shvatiti odakle dolaze i kamo idu. U noći zvijezda podsjećali su me na betlehemske hodočasnike, pastire koji slijede zvijezde na putu prema svom odredištu.

U Kivumu sam s posebnim pietetom pohodila grob našeg sunarodnjaka i mučenika, pok. fra Vjeka Ćurića. Njegovi zemni ostatci počivaju u uvijek otvorenoj crkvi koju okružuju brežuljci i škole za siromašnu djecu za koju je fra Vjeko svesrdno brinuo i skrbio. Nažalost, po dobru se zamjerio nekomu tko ga je dao ubiti. Kao i drugi misionari natopio je afričku zemlju svetom žrtvom iz koje će zasigurno, u svoje vrijeme niknuti život. U srcima mnogih fra Vjeko još živi, osobito u onima koji su njegovom zaslugom stekli neko zanimanje ili se školuju u školama koje je on osnovao.

Na granici Konga gledala sam potresne prizore slijepaca, siromašnih žena i djece koja su me iznad svega ganula kad sam vidjela kako hodaju pritiješnjjenih i savijenih tijela koja drhte pod uprćenim teretom, bilo na leđima, bilo na glavi. Bio je to pravi susret sa siromaštvom siromaštva. Dojmljivo su mi tada zvučale i riječi jedne od sestara koja je pri izlasku iz Rwande u Kongo, koje dijeli jezero i rijeka, rekla: "Prelazimo rijeku Ruzizi iznad koje je jezero Kivu. U rijeci i jezeru počiva puno naroda i vojske koji su zbog straha od suprotne strane potražili spas u smrti". Srce puno prvih dojmova iz Konga i oči prvih slika teško su se više mogle odmoriti u zemlji patnje i mučeništva.

Mjesec dana boravka na afričkom tlu omogućio mi je da donekle osjetim svagdan naših sestara i afričkoga čovjeka. Skromnost, pa čak i više od toga, zamjećuje se u svakom kutku i u svakom trenutku. Život u Kongu je neusporediv s ovdašnjim, europskim, hrvatskim. Osim rijetkih izuzetaka, Kongoanci nemaju kuće, štalice, struje, vode, kreveta, namještaja, knjiga, tiska, ovce a kamoli vola, mnogi niti motike. Drvlje obloženo blatom ili daske pokrivene limom njihovi su domovi. U zemljanim nastambama muči ih neimaština, strah od kiše, od iznenadne odmazde i ubojstva, od nasilnog napuštanja obrađenih polja. Muče ih lažna obećanja svjetskih moćnika, nemogućnost školovanja djece, iščekivanje da budu svoji na svome, te svakodnevna pitanja kako priskrbiti obrok za djecu.

Vidjela sam ovakvu Afriku, ali i Afriku drugačijeg lica: uređene kolibice, prenapučene ulice, opremljene škole i bolnice. Kongoanci, barem oni s kojima sam se susrela, s osobitom toplinom prilaze čovjeku, svjedoče uglađenost, iskazuju zahvalnost, gostoljubivost, radost i nadu. Kad primaju i najmanji dar svojim otvorenim i podignutim rukama kao da istovremeno daju hvalu i Bogu i čovjeku. Čini mi se, katkada, da je među nama malo istinskih izraza duboke zahvalnosti.

Afrički čovjek bio mi je i ostao tajna. Na afričkom tlu valja živjeti da bi se s narodom suživjelo. To polazi za rukom našim sestrama misionarkama koje svjedoče Božju blizinu i u duhu franjevačke jednostavnosti dijele svagdan s potrebnima, s onima kojima ih providnost šalje. Neimaština, strahovi, progonstva, suočavanja sa smrću nisu ih pokolebali u njihovu poslanju. Štoviše, trud sestara i njihove žrtve urodili su plodovima novih zvanja i doprinijele rastu zajednice koja sada djeluje u četiri kuće.

Drage sestre, svaka od nas na svom području djelovanja, svojim životom, žrtvama i molitvom daje svoj doprinos rastu Božjega kraljevstva među ljudima. Sve smo, bez razlike, pozvane biti misionarke Božje blizine. Vjerujem i nadam se da činimo što je u našoj moći. Ali isto tako, tragom Franjinih riječi *ništa ne učinismo*, znamo da uvijek možemo više i bolje.

Sestrinski vas potičem da u liturgijskom vremenu koje je obilježeno slavljem božićnog otajstva učinimo nešto dobro za svoje bližnje koji su u materijalnoj i duhovnoj potrebi, ne zaboravljajući pri tom jedna drugu i zajednicu u kojoj dijelimo svoje svagdašnje radosti i nade, žalosti i tegobe. Anđelove riječi upućene pastirima: "Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se... rodio Spasitelj - Krist, Gospodin" (Lk 2,10-11), neka i u nama poluče veliku radost i ponukaju nas da poput betlehemske hodočasnike jedni u drugima tražimo Novorođenoga.

U tim mislima želim vam čestit Božić i Božjom blizinom ispunjenu Novu godinu!

Vaša s. Leonka

Božić, 2010.

IZ GENERALATA

Prot. n. 311c/2010.

Svim sestrama Kongregacije

Krist – naša nada (1 Tim 1,1)

Drage sestre,

Dani Došašća i otajstvo Božića uprisutnjuju nam uvijek iznova ispunjenje Božjih obećanja čovjeku. Vrhunac tih obećanja očituje se u činjenici da nam je u punini vremena progovorio u Sinu, *rođenom od žene, podložnom Zakonu, da primimo posinstvo* (Gal 4,4.). Apostol Pavao smatra, da, ako nam se Bog darovao u Sinu, onda će nam *darovati i sve drugo zajedno s njime* (Rim 8,32). U tome je temelj kršćanske nade.

Slaviti spomen utjelovljenja i rođenja Boga postala čovjekom, znači u vremenu živjeti čudesni susret s božanskim, s licem čovjeka, djeteta, koje u imenu nosi svoje poslanje: Isus – Gospodin spašava. Utjelovljenje i rođenje Boga – djeteta neizreciv je i čudesan dar koji izlazi iz okvira naših ljudskih zamisli o svemoćnim spasiteljima s čarobnim štapićem. I pogotovo izlazi iz okvira umišljenosti o našoj vlastitoj svemoći i samodostatnosti.

Svijet u kojem živimo i kakav nam se predstavlja kroz medije, a nekada i kroz osobno iskustvo, kao da je zamračio lice nade. Čovjek našeg vremena osjeća se plijenom straha jer je sigurnost života stavljena na kocku. Budućnost na međunarodnoj sceni je neizvjesna i ne zna se u kojem pravcu će krenuti. Strah od budućnosti zauzeo je mjesto nade. Ta globalizirana scena ulazi u naše kuće, u naše zajednice koje su “svijet” u malom sa svojim vlastitim strahovima. Oni su često sažeti u riječima: što će od nas biti? Očituju se u osjećaju malodušja koje nas obuzima zato što sada ne možemo ono što smo nekad mogli, na osobnom i zajedničkom planu, itd. Nada kao da je postala tako sićušna, teško vidljiva.

Poziv na obraćenje Ivana Krstitelja i proroka koji odzvanja u liturgijskim čitanjima adventskog vremena, poziv je da se “vratimo natrag”, da se vratimo na ono što je kadro dati smisao životu, da se vratimo na izvore *nade koja ne vara* (Rim 5,5). Hodočašće pastira betlehemske špilji, simbolično, put je svakog čovjeka na izvor nade. I put triju mudraca je traženje vrela nade. Stoga, kršćanska nada nije gomila očekivanja za budućnost – to je put, ma kako naporan, na izvore spasenja, da bismo se oprli ljudskim strategijama i računicama koje često nude surogate nade. I da bismo se oprli napasti malodušja, slijepog zapaziti znake nade oko nas; da bismo se oprli malodušju koje nas sprečava da budemo izvor nade za druge.

Nada utjelovljena u Kristu, pojavljuje se u obličju onog što je maleno i krhko – poput djeteta potrebnog naše brige i pomoći; “smještena” je na rub događanja – izvan naselja u kojem za nju *ne bijaše mjesta*; ona je neznatna i priprosta pa je samo takvi i prepoznaju kao što su to učinili pastiri; prepoznatljiva je samo iskrenim tražiteljima koji se poput mudraca izlažu naporu i riziku da je nađu. Nada je to koja nas iznenađuje svojom pojavnošću. Ch. Peguy kaže: *nada je djevojčica beznačajna*; ona je *kao plamičak treperava*; ona *zadrhti na svaki dašak grijeha, treperi na svakom vjetru...* (prema znamenitom djelu: *Le porche du mystère de la deuxième vertu*). Budući da je tako krhka i delikatna, valja nam s njome postupati pažljivo – da bi mogla rasti, jačati, živjeti i davati život.

Dani došašća vode nas Božiću, blagdanu svjetlosti i nade. To je uvijek iznova približavanje susretu s onim koji nam se darovao potpuno postavši “Bog s nama”. Stoga su Došašće i Božić za nas uvijek novi poziv na potpuno darivanje Bogu i bližnjima. Na “sijanje” nade u svagdanjem životu: imamo za to mnogo prilika i načina. Prvi bi mogao biti: ne otežavati nikom život – život već ima svoje teškoće! Ne “zagađivati” vlastitim pesimizmom, gorčinama i ogorčenostima sredinu u kojoj živimo – tako ćemo svi lakše disati; nadi često ne dopuštamo rasti “zagušujući je” našim negativnim pogledom na osobe i stvari, na događanja. Valja nam uložiti napor i volju da bismo zapazili ono što je pozitivno u nama, u drugima, u našoj sredini, bez da zatvorimo oči pred onim što je zlo kojem se na svaki način treba oprijeti. Neka ovakvim nastojanjem, htijenjima i željom bude ispunjen naš hod prema blagdanu Božića ove godine.

A Bog nade neka vas ispuni svom radošću i mirom u vjeri da napredujete u nadi snagom Duha Svetoga (Rim 15,13) ovoga Božića i u sve dane Nove godine.

s. M. Natalija Palac, vrhovna predstojnica

Grottaferrata, Došašće 2010.

Prot. n. 312c/2010.

Predmet: Saziv redovitoga vrhovnog kapitula 2011. godine

Svim sestrama naše Družbe

Drage sestre,

Ove godine, kako je već najavljeno u našem pismu Prot. br. 1085/2010. od 25. travnja 2010., slaviti ćemo redoviti vrhovni kapitul budući da završava šestogodišnja služba vrhovne predstojnice i vrhovnog vijeća (usp. Konstitucije, čl. 109).

Stoga, sukladno odredbi čl. 110 naših Konstitucija

SAZIVAM 14. REDOVITI VRHOVNI KAPITUL

koji će se slaviti u vremenu od **29. svibnja do 12. lipnja 2011.** godine u Grottaferrati (RM), Via Vecchia di Velletri, 1 (Centro di spiritualità S. Vincenzo Pallotti).

Rad kapitula odvijat će se u dva dijela: **radnom** i **izbornom**. U radnom dijelu kapitula usredotočit ćemo se na temu: *Nadom se veselite* (Rim, 12,12). Želja nam je dati iznova poticaj da svoju sadašnjost i svoju budućnost temeljimo na Kristu – našoj nadi, spremni “uvijek odgovoriti svakome tko traži razloge nade koja je u nama” (1 Pt 3,15).

U izbornom dijelu kapitula bit će izabrana vrhovna predstojnica i vrhovno vijeće koje će voditi Družbu u sljedećih šest godina, od 2011. do 2017. godine.

Uvjerena sam da već pratite svojim molitvama pripreme kapitula. Prema našoj kongregacijskoj tradiciji to činimo još intenzivnije kroz šest mjeseci prije njegova slavljenja. Uz ovo pismo šaljemo molitvu Ivana Pavla II. *Mariji, Majci nade* i predlažemo da bude naša zajednička molitva u mjesecima koji nas dijele od kapitula. No, sve vi, osobno i zajednički, posve ste slobodne odabrati i što drugo kao svoju molitvu za kapitul te način koji vam najviše odgovara.

Gospodin vam *prosvijetlio oči srca da upoznate koje li nade u pozivu njegovu...* (Ef 1,18)!

s. M. Natalija Palac, vrhovna predstojnica

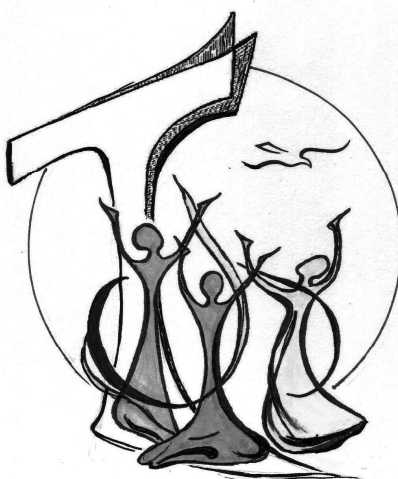
Grottaferrata, na svetkovinu Krista Kralja 2010.

MARIJO, MAJKO NADE

Marijo,
Majko nade,
Tebi se s povjerenjem predajemo.
S Tobom želimo slijediti Krista,
Otkupitelja čovjeka:
ne dopusti da nas umor svlada,
napor uspori, poteškoće obeshrabre,
ni da žalost oduzme srcu radost.

Marijo,
Majko Otkupiteljeva
pokaži se i nadalje Majkom svih nas,
budi uz nas na našem putu
i pomози djeci svojoj
da u Kristu pronađu
put povratka zajedničkom Ocu.
Amen.

Ivan Pavao II.

IZ PROVINCIJALATA

Br. 226/2010.

Split, 27. studenoga 2010.

Svim sestrama Provincije

Predmet: **Duhovne vježbe 2011. godine**

Drage sestre!

Dostavljamo vam raspored duhovnih vježba za 2011. godinu:

- I. Zadar, 4. - 10. siječnja 2011., fra Zvezdan Linić, OFM
- II. Split, 16. - 22. siječnja 2011., fra Mijo Džolan, OFM
- III. Split, 6. - 12. veljače 2011., fra Ante Akrap, OFM
- IV. Zadar, 20. - 26. veljače 2011., o. Mirko Nikolić, DI
- V. Zadar, 17. - 23. ožujka 2011., fra Ivan Dugandžić, OFM
- VI. Zadar, 25. travnja – 2. svibnja, o. Damjan Kružičević, OSB
- VII. Zagreb, 19. - 25. lipnja 2011., o. Niko Bilić, DI

Tema je ovogodišnjih duhovnih vježba Pavlov poticaj: *U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!* (Rim 12,12).

Neka nam promišljanje nad ovim Pavlovim tekstom bude poticaj za radosno življenje nade, strpljivo iznalaženje putova iz različitih križevnih situacija, rast i dosljednost u osobnom i zajedničkom molitvenom životu. Dobro znamo da je istinski izvor naše nade i radosti jedino Bog. U njemu snažimo svoje strpljenje, bistrimo želje i odluke.

Upravo su godišnje duhovne vježbe povlašteno vrijeme za osvrt na dosadašnji život te za stvaranje odluka za predstojeće razdoblje. U duhovnim vježbama intenzivnije poniremo u osobnu zbilju, crpimo snagu na izvoru žive Riječi, primamo i dijelimo plodove duha.

Kako bismo polučile duhovne plodove dobro bi bilo, drage sestre, da se za vrijeme duhovnih vježba oslobodimo od svega što nas udaljuje od molitve i sabranosti. Stoga vas potičemo da se prijavite na duhovne vježbe u mjestu i terminu koji će vam najbolje omogućiti povlačenje od uobičajenog ritma života i ustaljenih obveza. Također vas molimo da se na vrijeme prijavite kućnoj predstojnici samostana u kojem planirate biti na duhovnim vježbama.

U nadi da smo željne sve više rasti i napredovati na putu *biti*, a ne posjedovati, u tišini, otvorenosti i sabranosti dopustimo Gospodinu da usmjerava i oblikuje naš osobni i zajednički život.

s. Leonka Bošnjak Čovo, provinc. predstojnica

SA SJEDNICA PROVINCIJALNOGA VIJEĆA

Split, 19. studenoga 2010.

Učinjen je osvrt na događaje i zaključke prethodne sjednice, pohode zajednicama sestara te utvrđen raspored sestara u DR Kongu.

Ravnateljica Doma. Prema odluci Provincijalnoga vijeća na natječaj za ravnateljicu Doma za starije i nemoćne osobe Lovret javila se s. Mirja Tabak. Na sastanku Upravnog vijeća Doma dana 27. listopada s. Mirja je izabrana za ravnateljicu. Na radno mjesto ravnateljice stupila je 16. studenoga 2010. godine.

Izveštaj o pohodu sestrama u DR Kongu. S. Leonka je iznijela opširno izvješće o sestrama i zajednicama u DR Kongu, koje je pohodila tijekom mjeseca listopada i početkom studenoga. Izvješće se odnosilo na brojčano stanje sestara, stanje kuća, apostolsko djelovanje, zdravstveno stanje sestara, molitveni život, zajednički život, materijalno stanje, te prijedloge sestara za budućnost zajednice u DR Kongu.

Godišnji raspored sestara u DR Kongu. Na temelju stanja u misiji te prema prijedlozima i razgovorima s. Leonke sa sestrama utvrđen je godišnji raspored sestara i imenovane su kućne predstojnice:

- kućnom predstojnicom zajednice sestara u Luhwinji na drugo trogodište imenovana je s. Françoise Balibuno Ciza,
- kućnom predstojnicom u Nyantende imenovana je s. Noëlla Kajibwami Namasonga,
- kućnom predstojnicom u Bukavu, Av. du Plateau 5, na drugo trogodište imenovana je s. Erika Dadić,
- kućnom predstojnicom u Bukavu, Muhungu, imenovana je s. Mirjam Penić.

Luhwinja

- s. M. Françoise Balibuno Ciza, predstojnica
- s. M. Noëlla Mizinzi
- s. M. Clara Agano Kahambu
- s. Espérance Casinga
- s. Justina Kavugho Vumilia

Nyantende

- s. M. Noëlla Kajibwami Namasonga, predstojnica
- s. M. Blaženka Barun
- s. M. Fidélie Naweza Bisimwa (u postupku razrješenja zavjeta)
- s. M. Immaculée Mauwa Kashera
- s. Anoalite Kavira Pendeza
- s. Marie-Louise Kaswera

Bukavu, Av. du Plateau 5

- s. M. Erika Dadić, predstojnica
- s. M. Romana Baković
- s. M. Mislava Prkić
- s. M. Samuela Šimunović
- s. Pascaline Kavugho

Novakinje:

s. Seraphine Fazila Kanyere Karambu
s. Brigitte Ciza Ntumwa

Bukavu, Muhungu

s. M. Mirjam Penić, predstojnica
s. M. Mirabilis Višić
s. M. Ivka Piplović
s. M. Deodata Baganda Musimwa
s. Emiliene Nankafu
s. Christine Kavira Muhimwali
s. Brigitte Nsimire Machumu

S. M. Fidélie Naweza Bisimwa je preuzela kanonske opomene koje su joj bile upućene u Nyantende. Vrhovnom vijeću je, uz njezinu molbu, upućena preporuka za razrješenje doživotnih zavjeta.

Pravilnik provincijalnoga kapitula. Uz pomoć pravnika napravljen je nacrt Pravilnika provincijalnog kapitula. Dostavljen je svim članicama kapitula. Tekst novoga pravilnika usvojit će se na predstojećem provincijalnom kapitolu.

Split, 10. prosinca

Dopisi. Razmotreni su pristigli dopisi i zahtjevi pojedinih sestara.

Dom za studentice. Učinjen je osvrt na anketu provedenu među djevojkama korisnicama našega Doma za studentice u Zagrebu.

Provincijalni kapitul. Dogovorene su neke pojedinosti za provincijalni kapitul koji ćemo slaviti 7. i 8. siječnja 2011. godine.

s. M. Petra Vučemilo, provinc. tajnica

OBAVIJESTI

Bolesne sestre

Više sestara je ovisno o čestoj medicinskoj pomoći. Na bolničkom liječenju bile su: s. Marislava Samardžić, s. Dionizija Balajić, s. Božidara Kottek, s. Irena Zorica.

Seminari za kućne poglavarice

Seminar za kućne poglavarice u organizaciji HUVRP održan je od 8. do 10. listopada u Granešini na temu *Redovnički život u empatičnoj civilizaciji*. Voditelj je bio fra Vlatko Badurina. Iz naše Provincije na seminaru su sudjelovale s. Maragrita Marušić, s. Bernarda Župić, s. Natalija Vučković i s. Lujza Plavša.

Seminar na temu *Autoritet i animiranje zajednice*, od 10. do 13. studenoga u Buškom Blatu, predvodio je o. Jakov Mamić, karmelićanin. Sudjelovale su s. Mihelina Čirjak, s. Mara Pervan i s. Animira Jurić.

Seminar za medicinske sestre

U Lovranu je u organizaciji HUVRP od 15. do 17. listopada održan seminar za medicinske sestre na temu *Iz susreta s Isusom prema bližnjemu*. Voditelj je bio fra Robert Perišić. Iz naše zajednice na seminaru su sudjelovale s. Dominika Grgat, s. Ivana Džimbeg, s. Maristela Bašić i s. Andrea Nazlić.

Susret animatora za duhovna zvanja

Godišnji susret (nad)biskupijskih i redovničkih animatora za duhovna zvanja na temu *Pedagogija zvanja*, koji je organizirala Hrvatska biskupska konferencija, Konferencija viših redovničkih poglavara i Hrvatska unija viših redovničkih poglavarica, održan je od 21. do 23. listopada u Domu pastoralnih susreta u Lovranu. Na susretu je sudjelovao splitsko-makarski nadbiskup dr. Marin Barišić, predsjednika Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja. Iz naše Provincije sudjelovala je s. Filipa Smoljo.

Međuprovincijski susret sestara s privremenim zavjetima

U samostanu sestara Mostarske provincije u Bijelome Polju od 22. do 24. listopada održan je međuprovincijski susret sestara s privremenim zavjetima naših hrvatskih provincija. Ovogodišnji susret svojim su sudjelovanjem obogatile i sestre juniorke mariborske provincije. Voditeljica susreta bila je s. Angela Zanjkovič, odgojiteljica u Mariborskoj provinciji. Iz naše Provincije sudjelovale su s. Lidija Bernardica Matijević i s. Nada Dolić s odgojiteljicom s. Karolinom Bašić.

Hodočašće redovnica splitsko-makarske nadbiskupije

U organizaciji Nadbiskupijskog vijeća za redovnice splitsko-makarske nadbiskupije 9. listopada upriličeno je hodočašće redovnica na Visovac, Slapove Krke i Gospino svetište u Vrpolju. Sudjelovalo je petnaestak naših sestara iz Splita i Kaštel Lukšića.

120. obljetnica Družbe sestara Služavka Maloga Isusa

U Zagrebu je 24. listopada svečano proslavljena 120. obljetnica Družbe sestara Služavka Maloga Isusa. U odsutnosti provincijalne predstojnice s. Leonke, na slavlju je sudjelovala provincijalna tajnica s. Marija Petra i nekoliko naših sestara iz jordanovačke zajednice te sve sestre zajednice sa Ksavera.

Vijeće za posvećeni život Zadarske nadbiskupije

Zadarski nadbiskup mons. Želimir Puljić 17. studenoga 2010. godine imenovao je Vijeće za posvećeni život u Zadarskoj nadbiskupiji. Uz predstavnike svih redovničkih zajednica s područja nadbiskupije članicom Vijeća imenovana je i naša s. Klara Šimunović. Na prvom sastanku Vijeća, 2. prosinca, s. Klara je izabrana za tajnicu Vijeća.

100. obljetnica prisutnosti sestara u Bijelom Polju

Na svetkovinu Krista Kralja, 21. studenoga, sestre Mostarske provincije proslavile su 100. obljetnicu prisutnosti u Bijelom Polju. Sjećanjem i svjedočanstvima sestara, svečano, dostojanstveno, dirljivo, prikazan je stoljetni život i djelovanje zajednice kroz rušenja u svakom ratu, ali i ponovna građenja s pouzdanjem u Božju providnost, u živoj nadi i volji za životom. Uz sestre iz vrhovne uprave s. Nataliju Palac, vrhovnu predstojnicu, i s. Gregoriju Sušnik, vrhovnu savjetnicu, te sestre naših provincija iz Maribora i Sarajeva, na svečanosti su sudjelovale provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo, zamjenica s. Jozefa Lučić i provincijalna tajnica s. Marija Petra Vučemilo. Tom prigodom, 24. i 25. studenoga, na povratku iz Bosne i Hercegovine, vrhovna savjetnica s. Gregoria Sušnik posjetila je i našu zajednicu u Splitu i Sinju.

Najljepši vrt

Među najljepšim školskim vrtovima u Republici Hrvatskoj 2010. godine naš dječji vrtić u Kaštel Lukšiću dobio je nagradu za najuređeniji dječji vrt u primorskom dijelu Hrvatske. Svečanost proglašenja pobjednika i dodjela nagrada održana je 26. studenoga u zgradi Hrvatske radio-televizije u Zagrebu. Na svečanosti je sudjelovala i nagradu preuzela s. Ana Jukić.

Međuprovincijski susret novakinja i postulantkinja

U našem samostanu u Zadru od 3. do 5. prosinca održan je međuprovincijski susret novakinja i postulantkinja. Sudionice su bile iz Mariborske, Splitske, Mostarske i Bosansko-hrvatske provincije. Seminar na temu *Izgradnja identiteta* predvodila je s. Jelenka Puljić, članica Mostarske provincije.

Obljetnice redovničkoga života 2011.

70. obljetnicu slavi s. Vladimira Runje koja je novicijat započela 5. siječnja 1941. godine.

60. obljetnicu slave sestre koje su novicijat započele 15. kolovoza 1951. godine:

- s. Aleksija Sardelić
- s. Teofila Mastelić
- s. Ozana Jagnjić
- s. Feliksa Budeša
- s. Leopolda Kleva

50. obljetnicu slave sestre koje su novicijat započele 8. rujna 1961. godine:

s. Ambrozija Čaleta
s. Melita Maloča
s. Nazarija Koljanin

25. obljetnicu slave sestre koje su novicijat započele 9. ožujka 1986. godine:

s. Andrea Nazlić
s. Mirna Puljiz
s. Vesna Lapenda

Rođendani sestara 2011.

90 godina

s. Leopolda Kleva 22. lipnja

85 godina

s. Emilija Glibotić 7. rujna

80 godina

s. Teofila Mastelić 5. siječnja
s. Pija Padjen 15. lipnja
s. Irena Zorića 1. srpnja
s. Anđelka Čovo 17. listopada

75 godina

s. Egidija Vučemilo 1. veljače
s. Melita Maloča 17. ožujka
s. Genoveva Milanović 29. travnja
s. Stjepanka Vučemilo 11. svibnja
s. Tihomira Zorica 26. srpnja
s. Bernardica Jenjić 27. kolovoza
s. Konzolata Glibotić 18. prosinca
s. Aleksija Marušić 24. prosinca

70 godina

s. Ambrozija Čaleta 7. travnja
s. Trpimira Penić 25. srpnja
s. Nazarija Koljanin 13. rujna

65 godina

s. Milena Gelo 22. svibnja
s. Sofija Vuković 28. svibnja

s. Edita Šolić 28. kolovoza
s. Anizija Šučur 29. listopada
s. Gracija Damjanović 12. prosinca

60 godina

s. Mihelina Čirjak 14. veljače
s. Karolina Bašić 28. travnja
s. Dominika Grgat 16. lipnja
s. Ljubica Bilobrk 22. lipnja
s. Gertruda Džimbeg 6. srpnja
s. Milijana Kulić 18. srpnja
s. Ljerka Bilobrk 7. kolovoza
s. Kruna Plazonić 7. studenoga
s. Pavlimira Šimunović 10. studenoga
s. Lujza Plavša 26. prosinca

50 godina

s. Zrinka Čotić 4. srpnja
s. Stela Mijić 18. kolovoza
s. Marija Petra Vučemilo 14. listopada
s. Klara Šimunović 19. listopada

40 godina

s. Nada Dolić 19. lipnja

30 godina

s. Justine Kavugho Vumilia 8. veljače
s. Pascaline Kavugho 23. rujna

ZBIVANJA I OSVRTI

HODOČAŠĆE U ASIZ

Od 5. do 9. listopada ove godine hodočastila sam putovima našeg svetog Oca Franje. Priključila sam se sestrama Bosansko-hrvatske provincije.

Voditelj hodočašća bio je fra Marinko Pejić, član Bosne Srebrene, koji nam je lijepo, životno i iscrpno približio svako mjesto koje smo posjetili. S. Ljubica Stjepanović i s. Anđelka Jukić bile su "Marte" koje su se brinule oko organizacije putovanja i smještaja. A mi ostale bile smo poput "Marije" koja je sjedila do Isusovih nogu i slušala Njegovu riječ. Bezbrizne smo hodočastile, razgledavajući mjesta u kojima je Franjo živio, djelovao, gdje je buknuo izvor koji još i danas nepresušno teče i razlijeva se po cijelome svijetu.

Sv. Damjan, Carceri, La Foresta, La Verna, Porciunkula, Greccio, Fonte Colombo... mjesta su gdje su se susretali Stvoritelj i stvorenje. Kroz dane našeg hodočašća na svakom mjestu progovarao je Stvoritelj i nama, nama sestrama s tek položenim doživotnim i prvim redovničkim zavjetima, sestrama koje su nedavno proslavile 50. godina redovništva. Svaka od nas je na svoj način doživjela to darovano nam vrijeme.

Franjo se napajao i crpio iz izvora Evanđelja snagu za akciju. Njegovo djelovanje je proizlazilo iz kontemplacije. Kako bi čuo Gospodina, spoznao što mu je činiti, odlazio je u samotna mjesta da se posvema posveti molitvi, hodao je putovima koji nisu bili utrti. Franjo nam je ostavio primjer, kojim putovima hoditi, na kojim izvorima tažiti žed. Gospodin nam je darovao Franju.

Razmatrajući Franjin život dolazi mi u pamet njegova molitva: *Gospodine, molim te, neka vatrena i preslatka sila tvoje ljubavi prožme duh moj svime što je pod nebom, da umrem iz ljubavi prema tvojoj ljubavi, jer si se ti udostojao umrijeti iz ljubavi.* (Molitva "Absorbear"). Naše srce i um, obnovio je franjevački duh koji nas je vodio i nosio u svakom danu, pratio nas je na povratku našim kućama, i što je najvažnije, truditi ćemo se da nas u svakodnevnim susretima i poslovima vodi franjevačka jednostavnost i malenost. Na put ustrajnosti upućuju nas i riječi Ivana Pavla II.: *Iz evanđelja crpite svjetlost koja će ravnat vašim koracima.*

s. Lucija Bilokapić

DANI KRUHA – DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

*Hvaljen budi, Gospodine moj, po sestri i majci nam Zemlji.
Ona nas hrani i nosi, slatke nam plodove, cvijeće šareno i bilje donosi.*

Sv. Franjo Asiški

Većina naših sestara koje djeluju u vrtićima, osnovnim i srednjim školama, te kao katehistiknje u župama svake godine tijekom mjeseca listopada s djecom i mladima aktivno sudjeluju u svečanostima Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje.

Ove godine na razini Zadarske županije smotra Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje održana je 7. listopada u OŠ Ivan Goran Kovačić u Lišanima Ostrovičkim. Sudjelovalo je 18 osnovnih škola, jedna srednja škola i jedan dječji vrtić. Tom prigodom, naše sestre, s. Antonija Jurić, s. Tamara Bota i s. Antonela Malenica, sa svojim vjeroučenicima i suradnicama, predstavile su osnovne škole u kojima djeluju kao vjeroučiteljice, OŠ Krune Krstića - Zadar, Arbanasi, OŠ Jurja Dalmatinca - Pag i OŠ Smiljevac - Zadar. Smotra je obilježena molitvom i blagoslovom izloženih plodova zemlje i rada ljudskih ruku, prigodnim kulturno-umjetničkim programom te razgledavanjem bogato i lijepo uređenih štandova.

Svečanostima na županijskoj razini prethodila su obilježavanja Dana kruha na razini pojedinih škola. U školskim prostorima učenici su postavljali izložbe kruha i krušnih proizvoda, različitog sjemenja te autohtonih plodova zemlje svoga užeg zavičaja. Na temu kruha i plodova zemlje izloženi su učenički radovi, likovni, literarni i drugi. Održavane su i mnogobrojne druge aktivnosti, prema nadahnućima učenika i poticajima nastavnika.

Naše su sestre svemu tome dale vjernički, duhovni i franjevački naglasak. Kod učenika su poticale zahvalnost Bogu za sve plodove, radosti, uspjehe i darove kojima smo svakodnevno obdarivani; djecu i mlade poučavale su o kruhu kao izrazu životne i duhovne snage; osobito su im nastojale približiti osobu Isusa Krista – Kruh života. Neizostavna je bila i tema gladi u svijetu i potrebnika u našoj sredini s kojima smo svi pozvani dijeliti darove i plodove koje imamo te *biti kruh koji se lomi i dariva*.

s. Klara Šimunović

DO NOGU GOSPODINOVIH

*U zemlju maslinika ja vas dovedoh,
da se hranite plodom i dobrotom njezinom (Jr 2,7).*

I ove godine u organizaciji nadbiskupskog vijeća za redovnice upriličen je zajednički izlet-hodočašće redovnica Splitsko-makarske nadbiskupije da bi se međusobno susrele, odmorile od svakodnevnih poslova i duhovno obnovile.

Ranojesenski dan, 9. listopada, osvanuo je sunčan i prohladan, idealan za putovanje. Na hodočašće, obilježeno marijanskim svetištima, uputili smo se ispred svetišta Gospe od Zdravlja gdje se okupilo oko 80 redovnica, među kojima su bile i naše sestre i pripravnice.

Jutarnju smo molili putujući kroz krške vrleti Dalmatinske Zagore u posebnom ozračju: spoju prirode i duhovnog, koje će nas pratiti cijelog dana.

Prvo zaustavljanje bilo je na znamenitom Roškom slapu. Lagana jutarnja šetnja u tišini kroz netaknutu prirodu, uz obilje biblijskih motiva, bila je dobra prilika za meditaciju. U mijenama godišnjih doba mogli smo promatrati kako *prolazi obličje ovoga svijeta*.

Nakon stanke, osvježeni, uz molitvu, nastavili smo putovanje. Zaustavili smo se tek nadomak cilja, na uzvisini s koje se pružao impresivan pogled na otočić nasred rijeke - Visovac. U danu prepunom prelijepih slika, ova je bila najljepša. Netko je zgodno primijetio da otočić, onako plutajući, sa samostanom okruženim zelenilom, podsjeća na Mojsija u košari niz rijeku Nil.

Voditelj fra Petar Lubina, nadbiskupski delegat za redovnice, koji je cijelim putem bio dragocjeni izvor informacija, ovdje nam je, dok smo uživali u pogledu, ispričao ponešto o povijesti otočića. Prvotno je to bio samo kameni greben kojeg su najprije nastanili augustinci-pustinjaci koji su klešući stijenu sagradili crkvicu (Sakristija današnje crkve) i mali samostan. Uslijed povijesnih okolnosti napuštaju samostan kojeg zatim nastanjuju franjevci koji su se unatoč mnogobrojnim poteškoćama, ratovima i progonima održali na njemu sve do danas, dajući mu postupno današnji izgled. Kako smo čuli od fra Petra, bilo je potrebno mnogo truda, domišljatosti, hrabrosti i, naravno, čvrste vjere da se odgovori na sve prirodne, društvene i političke (ne)prilike kroz povijest. Bio je to mukotrpan i nama danas teško zamisliv život. Povijest koja izaziva duboko poštovanje.

Malim barčicama prevezli smo se na otočić gdje nas je toplo dočekao gvardijan samostana fra Mate Gverić. Vrhunac hodočašća bila je sv. misa koju je predvodio otac nadbiskup mons. Marin Barišić. Govoreći s blagonaklonošću o redovničkom životu ukazao je na potrebu odmaka od svakodnevnice i preispitivanja svog služenja. Osvrćući se na evanđelje o *Marti i Mariji* pozvao je na usklađivanje ovih dvaju polova naših ličnosti i ukazao na opasnost da Isus ostane izvan srca, poslom prezauzetih, Martâ. Nije dobra ni prenapeta zauzetost, ni fluidna duhovnost već djelatna ljubav, proizišla iz kontakta s Bogom. Poslije ručka, šetajući živopisnim vrtovima, imali smo dovoljno vremena pustiti da ova riječ siđe u naša srca i da u tišini budemo bliži Bogu, sebi i drugima.

Pri povratku smo se zaustavili razgledati donje slapove rijeke Krke gdje smo šetajući, uz neprestani šum vode, razmjenjivale iskustva, obnavljale stara i uspostavljale nova poznanstva. Osim prelijepje prirode, posebno zanimljive bile su bogata etnografska zbirka i stare mlinice u kojima šum vode i škripanje tavanskih dasaka tako živo pričaju priču o

minulim vremenima da se lako može zamisliti život koji se tu odvijao: užurbani likovi težaka koji brižno skrbe za svoj kruh svagdašnji kao da su još prisutni, u zaustavljenom vremenu.

Uz zalazak sunca stigli smo u svetište Gospe od Vrpolja, crkvu na uzvisini s mnoštvom zavjetnih darova kao dokazom vjere, zahvalnosti i privrženosti Mariji tisuća ljudi koji svake godine hodočaste u to svetište. S te posljednje postaje našega hodočašća uputili smo se kućama, pomalo umorni ali ispunjeni, svatko za sebe sabirući dojmove.

Bio je ovo dan prepun Božje milosti i ako smo utišali sve vanjske zvukove i samo malo osluhnuli, mogli smo, do nogu Gospodinovih, doista uživati u boljem dijelu koji nam se neće oduzeti.

Marina Fuštar, kandidatkinja

IZ SUSRETA S ISUSOM PREMA BLIŽNJEMU

Od petka, 15. do nedjelje, 17. listopada u Domu pastoralnih susreta u Lovranu održan je seminar za redovnice medicinske sestre. Voditelj seminara bio je fra Robert Perišić, član Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. Tema seminara bila je *Iz susreta s Isusom prema bližnjemu*. Sudjelovalo je šezdeset sestara iz raznih redovničkih zajednica s područja cijele Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Austrije te Njemačke.

Susresti Isusa prije nego se susretnemo s bližnjima, dar je potreban svakom čovjeku, a na osobit način nama redovnicama. Isus u svom javnom djelovanju daje šansu svakom čovjeku da ga susretne, bio on bolestan ili zdrav, svet ili grešan. On nas poziva na susret i traži nas kada mi lutamo tražeći sebe. Jedan takav susret je i onaj sa Zakejom (Lk 19, 1-10). Premalo je znati o Isusu, Isusa treba susresti, licem u lice, upoznavati ga. Međutim, ima mnogo zapreka u našem životu koje nam priječe taj susret. Kod Zakeja je to niski stas, a kod mene? Što mene priječi da Isusa bolje upoznam? Ljudi, buka, gužva, užurbanost, sebičnost? Nakon susreta s Isusom, Zakej živi drugačije, djeluje iz susreta. Zakej će otkriti tko je Isus u Njegovu pogledu koji je usmjeren prema njemu: kad doživi kako ga Bog gleda. Spasenje se događa u susretu tih dvaju pogleda. Isus prihvaća Zakejevu malenost, ali tek kada se Zakej ne boji popeti na drvo da vidi Isusa.

Popeti se na drvo, drvo križa i prihvatiti malenost, bespomoćnost i biti blizu onima koji pate, možemo samo ako se svakodnevno susrećemo s Isusom. Biti spremna na njegove dolaskе, u noćnoj službi, kapeli, zajednici, susretima s bližnjima, dar je po kojem naše djelovanje nije samo lijek protiv bolova nego ljubav primljena i darovana. Zato se posao medicinske sestre redovnice razlikuje od onih koji to nisu. Nositi Isusa bližnjemu postaje život svagdanji. Redovnica u bolnici može i mora biti Isusovo lice, ruke, noge. Pored stručnosti u poslu, vrlo je bitno svjedočenje, donošenje Isusa drugima. Treba dopustiti Bogu da bude Bog u našem životu, da se pokaže Spasiteljem i Gospodinom. Treba prihvatiti svoju malenost radi koje smo dobili tako velikog Spasitelja, poručio je fra Robert.

Sestre su vlastitim doživljajima iznosile svoja iskustva, ljepote i poteškoće u služenju koje od nas traži ustrajnost i odricanje. Svjesne smo da bez istinskog susreta s Isusom naše služenje i rad nema smisla. Obogaćene riječima voditelja i međusobnim iskustvima, vraćamo se u svakodnevnicu potaknute da svednevice crpimo snagu na izvoru Božje riječi.

s. Andrea Nazlić

ČOVJEK POSTAO MOLITVA

U subotu, 16. listopada o. g. u našem samostanu u Zadru bila je duhovna obnova za članice zbora zadarske župe Sv. Ante Padovanskoga sa Smiljevca. Na ustrajno traženje članova zbora, njihova voditeljica s. Antonela Malenica, već više godina za njih organizira duhovne obnove i susrete.

Prvu ovogodišnju obnovu na temu *Molitva* predvodila je s. Klara Šimunović. U ozračju mira i tišine samostanskoga prostora sudionice su ponirale u otajstvenost komunikacije s Bogom; preispitivale su svoj odnos s Njim i otkrivale dublje značenje molitve za njihov

svakodnevni život; slobodno i spontano su iznijele poteškoće s kojima se susreću u molitvi, kako u osobnoj tako i u obiteljskoj; upoznale su se s likom sv. Franje Asiškoga, svecem koji je za života jednostavno *postao molitva*. Zadivljene njegovom gorljivošću u molitvi sudionice nisu krile vlastiti zanos i radost da i same mogu uzvratiti hvalom Svevišnjem i Svemožnom Gospodinu za mnogovrsna primljena dobra.

Jedna od sudionica svjedoči: “Da bismo u sebi čuli Božji glas, da bismo mogli osjećati Njegovu trajnu prisutnost, da bismo se Njemu potpuno predali u svakodnevici života, potrebni su nam trenuci dublje sabranosti, potreban nam je mir, tišina. U svakodnevnoj vrevi i užurbanosti to je vrlo teško postići. Stoga su puno puta i naše molitve prazne, površne i svode se na prizivanje Boga upomoć, često zbog opterećenosti mnogim problemima. Zato nam je ova duhovna obnova dobro došla, kako bismo u miru i tišini preispitali svoj život. Tko sam ja, zapravo, jesam li vjernica u pravom i punom smislu te riječi? Osjećam li da je Bog uvijek uz mene, je li moj život onakav kako On želi, prepoznajem li Njegovu volju u sebi, u događajima...? Mogu li u svakoj radosti i u svakoj kušnji reći: Hvala ti, Bože? Drago mi je da je tema naše ovogodišnje duhovne obnove bila *Molitva*, kako moliti, kako razgovarati s Bogom. Na ovakvim susretima, zajedničkim molitvama, pjevanjem, iznošenjem vlastitih briga i poteškoća jačamo svoju vjeru, nalazimo utjehu, te osnaženi Duhom Svetim možemo krenuti u svakodnevni život, s Kristom u mislima i u srcu.” (Višnja Zurak)

s. K.

IZ JORDANOVAČKE ZAJEDNICE

Spomendan sv. Terezije Avilske

Qvi manet in me et ego in eo hic fert fructum multum... Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda (Iv 15,5), ove evanđeoske riječi vraćaju nas u prošlost, godinu Gospodnju 1904., kad su iz Maribora prve naše sestre došle u Split. Bilo je to upravo na spomendan sv. Terezije Avilske.

Ostati u Njemu, u Isusu Kristu i donositi obilat rod mogu samo oni koji su vođeni njegovim Duhom. Vjerujem da su i naše prve sestre u Njemu crpile životnu snagu, kojom su hranile gladne i žedne života.

S velikom zahvalnošću i dubokim poštovanjem mi se prisjećamo naše povijesti i molimo za sestre koje su nas svojim životom i radom obvezale na daljnje služenje. Spomen na tu povijest upriličile smo i mi u jordanovačkoj zajednici gdje su nam se pridružile naše sestre iz Vrbanićeve i Ksavera. Svoje molitve ujedinile smo kod euharistijskog slavlja koje je predvodio fra Jozo Čugura, a svojim sviranjem uzveličali s. Sanja Stojić za orguljama i gospodin Boris Blašković na violini, na čemu mu od srca zahvaljujemo.

Na kraju euharistijskoga slavlja s. Margarita Marušić, kućna predstojnica i s. Viktorija Drmić, njezina zamjenica, podijelile su nam obnovljene Konstitucije i Odredbe naše Družbe. U kapeli smo zajedno obnovile redovničke zavjete. Nakon duhovne okrjepe uslijedila je okrjepa tijela za zajedničkim stolom, gdje se uz pjesmu i dobro raspoloženje slavlje nastavilo.

Želimo da nas prati zagovor naših prvih sestara i sv. Terezije Avilske, kako bi poslije nas, kao što je i poslije njih, mogao ostati život koji pada u zemlju kao pšenično zrno, koje klija, raste i donosi rod.

Duhovna obnova

“Majko šutnje i poniznosti, Ti živiš izgubljena i nađena u moru bez dna Otajstva Gospodnjega”, riječi su kojima je započela mjesečna duhovna obnova jordanovačke zajednice u Krašiću, 17. listopada 2010. godine.

Prva duhovna obnova u ovoj radnoj godini dogodila se u rodnom mjestu našega blaženika, kardinala Alojzija Stepinca, čiju 50. obljetnicu mučeničke smrti uskoro slavimo. Ugledavajući se u Stepinčev lik i razmatrajući njegovo djelo, kojemu je jedno od glavnih obilježja zauzimanje za dostojanstvo čovjeka i njegove potrebe, mogle smo se napojiti duhovnom snagom i obnoviti svoje opredjeljenje za brata čovjeka. Potaknute primjerom njegove ustrajne vjere možemo i mi tražiti putokaz za bolje sutra koje je obilježeno vjerom i nadom. Upravo je to bila tema ove obnove *Vjera nošena nadom*. Vjerom nošenom nadom i sam se blaženik utjecao nebeskoj Majci. Kako se ova obnova dogodila u Marijinu mjesecu, mi smo joj se utjecale nošene nadom moleći i razmišljajući nad evanđeoskim tekstovima slavni otajstava krunice, koje je čitala s. Diana Dolić, a litanije je pjevala s. Ana Jukić.

Nakon pobožnosti riječ dobrodošlice uputio nam je krašićki župnik. Ponosan što s nama može podijeliti ljepotu ovog mjesta u kojemu je živio velikan Hrvatskoga roda, u detalje nam je ispriповjedio zgođe i životni put blaženoga Stepinca. Po završetku župnikova nagovora, uslijedilo je zajedničko fotografiranje ispred blaženikova oltara i slike. Zatim

smo se uputile u župnu kuću u kojoj je blaženik boravio za vrijeme svoga zatočeništva, tj. kućnog pritvora. Dok sam gledala i boravila u prostorijama koje odišu njegovom prisutnošću, dođe mi misao: nikada susretanje nije tako duboko kao kad se ništa ne govori, i nikada šutnja nije tako rječita kao kad se ništa ne kaže.

Pri odlasku potpisale smo se u knjigu sjećanja. Obnovljene i potaknute primjerom našega blaženika, vratile smo se svojim kućama, neke na Jordanovac, a neke na Ksaver i u Vrbanićevu. Osjetile smo snagu njegove vjere, duh njegove nade i djelatnost njegove ljubavi. Na svakoj je da ponešto od toga odjelotvori i udahne u svoju svakidašnjicu.

s. Helena Rašić

SUSRETI SA SESTROM MISIONARKOM

U životu čovjeka, osobito u životu kršćanina, nema toga zadovoljstva koje bi se moglo usporediti s radošću srca koje je ispunjeno ljubavlju prema bližnjemu. Ljubav nikad i nikoga ne osiromašuje. Naprotiv, nad onima koji ljubav iskazuju, više djelima nego riječima, sja blistava zvijezda Božjeg blagoslova.

O ljubavi prema najpotrebnijima, o zadovoljstvu koje proizlazi iz nesebičnog i potpunog darivanja Bogu i ljudima, svjedočila nam je naša misionarka, s. Samuela Šimunović, koja je u našem samostanu u Zadru bila od 20. do 24. listopada ove godine. I u našem gradu, osobito onima koji već na razne načine pomažu misije, s. Samuela je željela približiti i prikazati realnost života ljudi u DR Kongu gdje kao misionarka djeluje tri godine.

Prvog dana, 20. listopada, s. Samuela je posjetila sestre benediktinke u samostanu u Pagu, koje svojom svakodnevnom molitvom prate i pomažu misije te tako sudjeluju u životu i radu misionara i misionarki diljem svijeta. S velikim zanimanjem i tvornom pomoći prate osobito naše sestre u DR Kongu. Sestara benediktinki u Pagu je osam, kao i naših sestara Hrvatica u misijama. Pozorno su pratile izlaganje s. Samuele koja im je slikom i riječju približila svakodnevicu, patnju i vjerski život kongoanskog naroda te rad sestara misionarki, koje s još četrnaest sestara Kongoanka skrbe za brojne siromahe koji su gladni i kruha i Krista.

U četvrtak, 21. listopada u prijepodnevnim satima, u velikoj dvorani našega samostana u Arbanasima, okupili su se brojni učenici OŠ Krune Krstića predvođeni nastavnicima i njihovom vjeroučiteljicom s. Antonijom Jurić. Bio je to njihov susret uživo s misionarkom koja djeluje u Africi. Za vrijeme susreta kod djece su navirala brojna pitanja o životu u misijama, na koja im je s. Samuela iskreno i jednostavno odgovarala. U dječjim srcima rodile su se nove ideje i odluke kako pomagati siromašnoj afričkoj djeci.

Danas rijetko možemo susresti na jednome mjestu zajedno djecu, mlade i starije. To se ostvarilo istog dana u večernjim satima u našem samostanu. Djecu, mlade i starije okupila je ista želja da upoznaju život u DR Kongu. Uz prezentaciju i izlaganje s. Samuele susret su obogatili mladi i djeca svojim misijskim porukama. Zbor mladih, koje okuplja i vodi naša s. Danijela Kovačević u zadarskoj župi sv. Petra na Ploči, uzveličali su ovaj susret zanosnom mladenačkom pjesmom uz glazbenu pratnju violine, gitare i klavijature. Otpjevali su pjesme: *Bog je moj Spasitelj, On dolazi da spasi nas, Mi želimo uzdić' Isusa i Tamo gdje*

palme cvatu. Djeca su prigodnu poruku prisutnima prenijela igrokazima: učenici 5. i 6. razreda OŠ Krune Krstića, koje je uvježbala s. Antonija Jurić, izveli su igrokaz *Kruh za druge*; a učenici 4. razreda OŠ Smiljevac igrokaz *Živjeti kao misionari*, pripremila ih je s. Antonela Malenica. Pitanja na usnama, suze u očima, tuga na licima zbog svega što su vidjeli na fotografijama koje je prikazala s. Samuela, a s druge strane tiha radost jer mogu i žele pomoći ljudima koji žive u krajnjoj bijedi, bilo je ozračje koje je vladalo u dvorani i kod mladih i kod starijih.

U petak 22. listopada svoje misijsko iskustvo s. Samuela je podijelila s učenicima i nastavnicima OŠ Smiljevac; jedan susret je bio u prijepodnevnoj a drugi u poslijepodnevnoj smjeni. Uz ove susrete u školi, s. Antonela Malenica je organizirala još jedan susret s misionarkom navečer, za odrasle, u župnoj dvorani župe sv. Ante na Smiljevcu.

S. Samuela je svojim izlaganjem i fotografijama koje je sama fotografirala za vrijeme svoga trogodišnjega misijskoga rada u DR Kongu, svim skupinama na vrlo pristupačan način približila stanje te zemlje i rad sestara. Ujedno je, osobno i u ime ostalih sestra, zahvalila svima onima koji na bilo koji način već pomažu misije. Sve je pozvala da misionare i misionarke prate osobito molitvom.

s. Lucija Bilokapić

MEĐUPROVINCIJSKI SUSRET SESTARA JUNIORKA

Dosadašnji međuprovincijski susreti događali su se na razini naših triju hrvatskih provincija. Ovaj put su došle i juniorke iz Mariborske provincije. Cilj susreta bio je dublje upoznati početke naše Družbe, a voditeljica susreta bila je s. Angela Zanjkovič iz Mariborske provincije.

Susret se odvijao kod sestara Mostarske provincije u Bijelom Polju od 22. do 24. listopada 2010. godine. Mi iz Splita smo stigle 22. listopada u predvečerje. Sestre su nas srdačno primile. Tu večer smo se pozdravile sa sestrama i dogovorile program idućega dana.

Započele smo pjesmom Duhu Svetome i molitvom Majci Mariji. S. Angela nam je govorila o počecima naše Družbe. Kroz postulaturu i novicijat dosta smo naučile o njoj, ali je uvijek dobro obnoviti i produbiti znanje. Bilo je pojedinosti koje sam prvi put čula, kao primjerice da su se u kapeli kuće matice u Mariboru na slici Srca Isusova godine 1877. pojavile kaplje vode koje su tekle od 29. travnja do 1. svibnja, kada su prestale, i opet se pojavile od 20. do 30. svibnja iste godine. Poslije toga više se nisu pojavile.

Sa s. Angelom je došla i s. Veronika Verbič, odgojiteljica juniorka. Donijele su prve Konstitucije tiskane na slovenskom jeziku, Običajnik iz tog vremena, te prvo redovničko odijelo sestara naše Družbe i pokazale nam kako su ga sestre oblačile i svakodnevno molile kratke zazive uz oblačenje pojedinog dijela odijela.

Radile smo i u skupinama. Svaka je skupina dobila svoju temu i odgovarajući materijal. Prva skupina je imala temu *oblačenje*, kako se u prvo vrijeme nazivao ulazak u novicijat; druga *odnosi s carem*; treća *čuda*. Zadatak nam je bio iznijeti svoje dojmove u svezi početka Družbe i usporediti ih s današnjim vremenom. U plenumu smo iznosile kako se odvijao rad u skupinama te scenski prikazivale pojedine detalje. To je bilo posebno dojmljivo.

Poslije euharistijskog slavlja i molitve Večernje upriličeno je rekreativno druženje koje je bilo veoma sadržajno, zanimljivo, duhovito, razigrano.

Drugog dana smo posjetile sestre u Mostaru i franjevački samostan s obnovljenom knjižnicom, koja je osnovana kada i samostan Sv. Petra i Pavla 1890. godine. Knjižnica je prošla I. i II. svjetski te Domovinski rat, što je na njoj ostavilo dosta traga. Obnovljena je i dostupna javnosti.

Poslije obilaska Mostara vratile smo se u Bijelo Polje i slavile nedjeljnu euharistiju. Poslije ručka smo se zahvalile sestrama na srdačnom gostoprimstvu i opet se vratile u Mostar, obišle stari dio grada, a onda prosljedile do Međugorja, u Majčino selo, gdje smo se susrele s djecom koja su na poseban način potrebna pomoći drugih. U Majčinu selu djeluje nekoliko sestara Mostarske provincije. Susrele smo se i s ovisnicima. Oni su nas upoznali sa svojim životom, načinom odvikavanja od ovisnosti i ponovnom vraćanju životu. Slijedio je posjet Etno-selu koje čuva starinski oblik života na tom području i pruža smirujući odmak od suvremene vrepe života. Tu je završilo naše trodnevno druženje. Pozdravile smo se do idućeg susreta.

Na povratku nas je pratila velika kiša, pa gusta magla, a naša s. Lidija je vozila pažljivo i strpljivo. Bogu hvala, sretno smo stigle kući.

Hvala svim sestrama za ovaj bogati susret, posebno sestrama domaćinima na iskazanom gostoprimstvu i ugodnom druženju.

s. Nada Dolić

SUSRET ANIMATORA ZA DUHOVNA ZVANJA

Od 23. do 27. listopada 2010. godine, pod okriljem Hrvatske biskupske konferencije, Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i Hrvatske unija viših redovničkih poglavarica u živopisnom Lovranu održao se susret animatora za duhovna zvanja kojemu je predsjedao mons. Marin Barišić, predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja. Tema susreta bila je *Pedagogija zvanja*. Cijenjeni i pomno odabrani predavači bili su don Jenko Bulić, vlč. Damir Ocvirk i don Anđelko Koščak. Na susretu je sudjelovalo 36 animatora iz raznih dijelova naše domovine.

Nakon večernje molitve, prvo predavanje održao je don Jenko Bulić. Govorio je o pedagogiji zvanja, njenom licu i naličju. Predstavio ju je kao interdisciplinarnu znanost. Istaknuo je da je potrebno poznavati pedagoške putove koji bi potaknuli mlade na otkrivanje zvanja. Na kraju svog zanimljivog i poučnog predavanja, zaključio je kako je osnovna svrha pedagogije zvanja usmjeriti mlade i učvrstiti ih u duhovnom pozivu, a na nama je da budemo dobri formatori i animatori duhovnih zvanja.

Drugi dan susreta počeo je blagoslovom mons. Marina Barišića. Pozdravljajući prisutne, izrekao nam je i nekoliko životnih istina koje su mu donijele godine rada u Crkvi i među mladima.

Drugo predavanje održao je vlč. Damir Ocvirk na temu *Pedagogija zvanja u neposrednoj pripravi za svećenstvo*. U odgoju za nova duhovna zvanja, u njihovu prepoznavanju, podržavanju i usmjeravanju, važnu ulogu imaju zaređeni i zavjetovani službenici te svi koji su uključeni u pastoral. Crkva nije samo usredotočena na prepoznavanje, nego i na praćenje i odgoj svećeničkog zvanja. Cilj takvog odgoja jest da se do svećeništva dovede samo one koji su pozvani. Da bi se to ostvarilo, potrebna je budnost i stručnost odgojitelja.

Nakon predavanja, podijelili smo se u skupine. Radeći u skupinama saželi smo sve što smo čuli na predavanjima. Uslijedila je razmjena iskustava u našem pastoralnom djelovanju, a to je, možda, bio i najplodonosniji dio susreta.

Poslijepodne istog dana, išli smo na izlet. Upoznali smo dva predivna istarska mjesta, Brsać i Mošćenicu. U Mošćenici smo slavili euharistiju koju je predvodio mons. Marin Barišić.

Posljednji dan susreta započeli smo gledanjem filma *Ribari ljudi*, snimljen na temelju svećeničkih svjedočenja, koji nam je otvorio nove vidike.

Zadnje predavanje održao je don Anđelko Koščak, motiviran citatom iz Lukina evandjelja: *Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!* (Lk 17, 10), naglasio je da se više trebamo vraćati samima sebi i molitvi. Pitanjem: "Imamo li viziju i gdje bi nam trebao biti oslonac", pozvao nas je da se "iznova okupimo oko Krista i da osluhnemo njegovu riječ".

Dominikanka s. Ana Begić izvijestila je o svjetskom susretu animatora za zvanja, održanom u lipnju 2010. godine na sveučilištu Regina Apostolorum u Rimu. Zaključak je tog susreta da je pastoral zvanja princip odgovornosti i vjere samoga animatora. Konačni rezultat ovisi o Bogu, ne o nama.

Uršulinka s. Damjana Barbarić izvijestila je o prvom europskom susretu provincijalnih animatorica za duhovna zvanja za uršulinke, održanom u Sloveniji od 26. do 30. srpnja 2010. godine. Na susretu je, između ostalog, predloženo jače međusobno povezivanje, zajednički projekti za mlade, redoviti susreti i vrjednovanja, molitvena podrška i buđenje nade.

Zadnja točka susreta bio je okrugli stol. Više sati razmjenjivali smo mišljenja, davali prijedloge i iznosili pohvale i kritike vezane uz susret.

Završnu je riječ imao mons. Marin Barišić koji je izrazio zahvalnost i podršku svima nama uz želju da sa susreta što više ponesemo u život kako bismo i mi bili uspješni *ribari ljudi*.

s. Filipa Smoljo

SUSRET RODITELJA DJECE PREDŠKOLACA

Prema programu rada našeg dječjeg vrtića *Jordanovac* u Zadru, u četvrtak 28. listopada o. g. u samostanskoj dvorani, održan je susret roditelja djece predškolaca.

Na susretu su uz roditelje sudjelovale i odgojiteljice u vrtiću. Susret je animirala profesorica Violeta Valjan Vukić sa Sveučilišta u Zadru, odjel za odgojitelje predškolske djece. Iscrpnim i stručnim izlaganjem na temu *Spremnost djeteta za polazak u školu* profesorica je prisutne upoznala sa svime što je potrebno u pripremi djeteta za polazak u školu. Opširno je govorila o zrelosti i spremnosti djeteta za školu što se odnosi na različite aspekte dječjeg razvoja koji omogućavaju zadovoljavanje tih zahtjeva; govorila je o tjelesnoj, emocionalno-socijalnoj i spoznajnoj spremnosti djeteta za školu. Između ostalog, posebno se osvrnula na složeno socijalno okruženje, značajke djece 21. st., na prilagodbu djece za školu danas, te na važnu ulogu i zadaće roditelja i odgojitelja u praćenju predškolske djece.

Nakon izlaganja, u vrlo spontanom i ugodnom ozračju odvijao se razgovor s prof. Valjan Vukić. Roditelji su postavljali pitanja s obzirom na sve što ih kao roditelje muči u svakodnevnom iskustvu odgajanja djece i pripremanja djece za školu, na što su dobili iscrpne odgovore. Jedan je od savjeta prof. Valjan Vukić da je dobra priprema djeteta za školu uključivanje u različite kućne obveze, sudjelovanje u igrama koje zahtijevaju poštivanje nekih pravila, ukazivanje na važnost učenja, zahtijevanje da dovrši započeto i da ne odustaje ako mu od prve nešto ne polazi za rukom.

Marija Marušić, odgojiteljica

IZ DJEČEJG VRTIĆA JORDANOVAC U ZAGREBU

Izlet u Krašić

Djeca dječjeg vrtića *Jordanovac* iz Zagreba s roditeljima i tetama iz vrtića posjetila su rodnu župu blaženoga Alojzija Stepinca.

U subotnje jutro, 2. listopada 2010. djeca su s nestrpljenjem očekivala izlet u "Dolinu Kardinala" u Krašić. Neka djeca su išla prvi put, a neka su već bila s roditeljima i starijom braćom i sestrama.

Okupili smo se u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću, u 10.30 sati, na svetoj misi u povodu pedesete obljetnice smrti sluge Božjega, mučenika i blaženika, Alojzija Stepinca. Na kraju mise izmolili smo molitvu u čast blaženoga Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika. U toj crkvi je kardinal kršten, tu je kao dječak redovito išao na svetu misu, tu je proslavio i svoju mladu misu.

Krašićki župnik nas je upoznao s nekim detaljima iz Stepinčeva života. Posebno pozorno su ga slušala djeca jer im je govorio i o kardinalovoj privrženosti djeci. Ispričao je kako je kardinal djeci uvijek dijelio bombone. Jednom je prilikom jedna djevojčica zakasnila pa je sama otišla kardinalu u župni dvor pored crkve u kojoj je bio zatočen i tražila od njega bombone. Kada je dobila bombone nije se mogla spustiti niz stepenice jer je bila još malena, pa je rekla kardinalu "nosi me". On se nasmijao, uzeo je u naručje i spustio niz stepenice.

Poslije svete mise obišli smo župni dvor gdje je blaženik bio zatočen. Vidjeli smo sobu u kojoj je kardinal boravio i pokućstvo koje je koristio. Posebno nas se dojmila gaza koja je skinuta s kardinalovih nogu kod posljednjeg ispuštanja krvi, na njoj su vidljivi tragovi krvi.

Nakon obilaska župnog dvora slijedio je zajednički ručak u priručnim prostorijama uz crkvu. U Krašiću se toga dana odvijao i atletski miting u povodu 50. obljetnice smrti kardinala Stepinca kojeg je organizirao predsjednik Atletskog saveza Zagreba gosp. Boris Stepinac, nećak kardinala Alojzija Stepinca.

Krašić smo napustili u popodnevnom satima i uputili se prema obližnjem predivnom mjestu Lović-Prekriški za kojeg je Davorin Trstenjak napisao: "Tko nije bio na Loviću nije vidio Hrvatske". Na samom vrhu toga prekrasnog mjesta dominira crkvice Svetoga Križa. Posjetili smo također i crkvu svetog Lovre u Vivodini, gdje nas je lijepo primio i ugostio župnik Andrija Markač i pokazao nam unutrašnjost crkve. Crkva je građena u baroknom stilu i danas predstavlja najljepši primjer barokne građevine na tom području. Vivodina se nalazi u blizini granice sa Slovenijom, tako da smo imali priliku vidjeti i pogranični dio Slovenije u kojem danas živi dosta Hrvata koji su otišli iz Vivodine i drugih okolnih mjesta.

Bilo nam je svima doista lijepo: djeci i roditeljima. Poželjeli smo da se ovakva druženja nastave, na drugim mjestima u istom, i proširenom, zajedništvu. (Mama i tata Lešić, grupa *Lopoči*)

Posjet Modernoj galeriji

U srijedu, 3. studenog 2010. godine, predškolci skupine *Ptičice* posjetili su Modernu galeriju hrvatske umjetnosti, smještenu u Hebrangovoj ulici u Zagrebu.

Mama Lada Bošnjak Velagić, kustosica u galeriji, dosjetljivo je i profesionalno, te na djeci primjeren i poticajan način, osmislila *šetnju* kroz dvorane stalnog postava galerije i

upoznala ih s djelima naših umjetnika među kojima su Becić, Meštrović, Račić, Frangeš-Mihanović, Bukovac, Kraljević, Boureka, Galeta i dr.

Zajedno smo prošli dva kata palače na kojima se *udomio* postav hrvatske umjetnosti XIX. i XX. st. i *pozira* u slikarstvu, kiparstvu, akvarelu, temperi, grafici, crtežu, kolažu, fotografiji i video zapisima.

Većina njih se prvi put našla u starodrevnoj zgradi koja je sagrađena 1883. godine kao privatna palača Ljudevita pl. Vranyczanyja. Poučeni su da je u nju često navraćao i tu odsjedao biskup Strossmayer, da su se u njezinu dvorištu izvodile kazališne predstave, da je 1921. godine bila prodana, 1941. izbačena te se 1. srpnja 1945. ponovno i konačno u njoj udomila Moderna galerija.

Mama Lada se u svom uobičajenom stilu, jednostavno i nenametljivo pobrinula da *ptičicama* kišno prijepodne bude zanimljivo, korisno i ugodno. (Predškolci i tete iz *Ptičica*)

Predškolci posjetili Mirogoj

Na Dušni dan, 2. studenoga 2010. godine predškolci su sa svojim odgojiteljicama posjetili najveće i najpoznatije hrvatsko groblje Mirogoj u Zagrebu. Tom prigodom djeca su zapalila svijeće kod središnjeg Križa na groblju te molila za sve mrtve pokopane u ovom i drugim grobljima.

Tako su se, primjerice, djeca samoinicijativno molitveno izrazila:

Hanna: *Dragi Isuse, molim te da oni budu dobro i da te slušaju!*

Niko: *Dragi Isuse, molim te neka budu dobro!*

Antonia: *Isuse, molim te čuvaj moje pokojne i molim te usliši ih!*

Niko: *Molim te blagoslovi predsjednika Tuđmana!*

Noa: *Isuse, molim te blagoslovi sve nas!*

Marko: *Dragi Isuse, blagoslovi sve umrle i nas kada dođemo u nebo!*

Na kraju su posjetili i crkvu Krista Kralja na Mirogoju.

Došašće, Nikolinje, priprava za Božić

Lijepo je biti s djecom, poput njih malen i jednostavan, pun radosti i iščekivanja. To se posebno osjeća u vremenu došašća. Došašćem kao da se prekida sa svakidašnjicom, brigom i užurbanošću te s velikim mirom i tajanstvenošću započinje priprema za veliko otajstvo naše vjere, Božić.

Došašće smo započeli izradom adventskog vijenca, upućujući djecu na njegovu simboliku i značenje. Želje i odluke za ovo vrijeme ujedini smo u jednu koja obuhvaća sve ostale: nastojati više moliti i razgovarati u svojim obiteljima i u vrtiću, kako bismo i na taj način uprisutnili prijateljsko ozračje, obdarujući jedni druge radošću i dobrotom.

Zajedno s djecom odgojiteljice su također izrađivale adventski kalendar s raznim porukama i iznenađenjima. Svaki dan je netko bio sretnik, najbolji. Izvršavajući svoje male zadatke, ostajući *vjerni u malome*, posvijestili smo da je važan svaki dan i sve što nam se u njemu povjerava.

Djeca su s nestrpljenjem očekivala blagdan sv. Nikole. Trudili su se biti jako dobri i silno su željeli da sv. Nikola njihovu dobrotu nagradi. Pisali su mu svoje želje i postavljali ih na vidna mjesta, kako bi ih sv. Nikola zamijetio. Dočekali su i taj dan s pjesmom. Njihovoj sreći nije bilo kraja. S radošću i pjesmom svi zajedno su ga dočekali i na primljenim darovima zahvalili.

Preostalo vrijeme do Isusova rođendana zajedno ćemo moliti sa željom da sva djeca žive u radosti, da bolesna djeca ozdrave i u ozračju svoje obitelji proslave blagdan Isusova rođenja. Molit ćemo za bezbrižnost i mir njihova djetinjstva. Dobri Bog, koji se uvijek iznova rađa među nama i u nama, neka svima osigura sklad, jednostavnost i ljubav Nazaretske obitelji.

Svima želimo blagoslovljen Božić!

s. Anka Cvitković

PRIMANJE U FRAMU

S. Magdalena Višić je u Kelkheimu započela rad s Framom. U nedjelju, 7. studenoga, u crkvi sv. Dionizija, u Kelkheimu, u župi Main-Taunus/Hochtaunus, na misnom slavlju za djecu i mlade, koje se održava svake prve nedjelje u mjesecu, osam djevojaka te župe je svečano primljeno u FRAMU (Franjevačka mladež). Svetu misu je predvodio župnik, fra Marinko Vukman.

Franjevačka mladež je skupina mladih ljudi koji, primjereno svojoj dobi, žele živjeti Evanđelje i nasljedovati Isusa Krista po uzoru sv. Franje Asiškoga. Tako je osmero mladih ove župe tražilo da bude primljeno u Framu, te tako postanu slušatelji riječi Kristove i vjerni ostvaritelji i objavitelji evanđeoske poruke poput sv. Franje.

Obred primanja započeo je prigodnim tekstom kojeg je izrekla s. Magdalena Višić, koja prati ove mlade na putu njihove formacije. Zatim je imenom pozvala kandidatkinje: Antonelu Tunanović, Wanju Tunanović, Sanju Tunanović, Antoniu Galić, Ljubicu Galić, Antoniu Miličević, Ivonu Galić i Klaru Banovčić, da pristupe k oltaru. Ovih osam djevojaka su jedna po jedna izlazile i odgovarale na poziv s “Evo me!” Potom su zamolile da budu primljene u Framu, a nakon toga obznanjeno im je da su s radošću primljene u “bratstvo”, na što su one potvrdno odgovorile: “Amen! Bogu hvala!” Kao simbolični podsjetnik na ovaj čin, fra Marinko je svakoj od njih dao Tau, franjevački znak.

Time je za mlade Framošice započela godina formacije i pripreme za prva obećanja. One žele biti poticaj i drugim mladima da se oduševе i odazovu na poseban način slijediti Krista, potaknute primjerom sv. Franje.

Kristina Kovačević

INTERNACIONALNI EKUMENSKI SUSRET ZBOROVA

Dana 12. studenoga s početkom u 19 sati u evangeličkoj crkvi sv. Katarine u centru Frankfurta održan je Internacionalni ekumenski susret zborova.

Na ovom susretu sudjelovalo je devet zborova. Među sudionicima nastupio je i mješoviti zbor *Mato Lešćan* iz hrvatske katoličke misije Frankfurt s tri skladbe: *Duh Gospodnji* i *Ecce Virgo Concipiet* (Stipica Grgat) te *Christus Vincit* (Julius von Nuffel), pod ravnanjem s. Pavlimire Šimunović i instrumentalnom pratnjom Lovre Ivoševića.

Svi prisutni su bili vidno oduševljeni nastupom zbora hrvatske zajednice, što su mnogi kasnije i svojim čestitkama potvrdili. Ostali izvođači, iako različiti po vjeri, boji kože, jeziku i pokretima, probudili su u svima nazočnima evanđeosku misao da smo svi jedno u Gospodinu.

s. P. Š.

Iz medija o ekumenskom susretu zborova:

Tradicionalna *Nacht der Internationale Kirchengöhre u Sankt Katharinen Kirche Frankfurt* i ove je godine okupila najaktivnije i najzanimljivije crkvene pjevačke zborove iz Frankfurta. U vrlo zanimljivom programu njemačke crkve Svete Katarine, nadaleko poznate po ovakvim glazbenim događajima ljepote duhovne pjesme, bili su oduševljeni brojni gosti i posjetitelji ove glazbene večeri, koja je nadahnula publiku i vrsne poznavatelje duhovne glazbe u gradu na Majni.

U programu je sudjelovalo 9. crkvenih pjevačkih zborova, a među njima i hrvatski pjevački zbor *Mato Leščan*, Hrvatske katoličke župe iz Frankfurta, koji su se na sceni ove povijesne njemačke crkve predstavili s tri duhovne pjesme pod ravanjem časne sestre Pavlimire Šimunović. Briljantni na sceni oduševili su publiku, u više navrata za svoj nastup dobili su dugački pljesak i pohvale organizatora i gostiju.

Prepuna crkva, idilična duhovna atmosfera ove godine za hrvatske je stvaratelje bila još zanimljivija. *Mato Leščan* ostavio je najbolji utisak. Bili su uvjerljivo dominantni. Bili su najbolji, prezentirajući jedan glazbeni opus koji oslikava njihov dugogodišnji marljivi rad i ljubav koju u zbor ugrađuje časna sestra Pavlimira s našim glazbenim umjetnicima - prokomentirala je njihov nastup brojna publika, koja je ove večeri naprosto uživala u ljepoti internacionalne duhovne pjesme.

Ovo je veliko i hvale vrijedno priznanje za naše glazbenike u Frankfurtu na Majni, posebice u ove dane približavanja Božića kada ćemo ih imati prilike čuti u više navrata u frankfurtskoj katedrali Sv. Bartolomeja, posebno u Božićnoj noći kada se ugase svijetla katedrale, a njihovi glasovi poput slavuja budu odjekivali frankfurtskom kraljevskom katedralom. (Ante Macan)

Preuzeto sa: www.croatia-presse.de/Zbor%20Mato%20Lescan.html

DA VAŠA RADOST BUDE POTPUNA

Da vaša radost bude potpuna (Iv 15,11) bila je tema duhovne obnove koju je 13. studenoga u popodnevnim satima u samostanu na Lovretu predvodila s. Karolina. Na obnovi je sudjelovalo pedesetak osoba zrelije dobi, uglavnom žena. Sve prisutne pozdravila je s. Leonka Bošnjak Čovo, provincijalna predstojnica, te im poželjela ugodan i plodonosan susret pod našim krovom.

Nakon uvodne molitve slijedio je rad na tekstu Parabola o kamenju, koji je potakao osobna razmišljanja o vrijednostima kojima smo u svom životu davali prioritet. U radu u manjim skupinama bilo je prilike za bogatu i zanimljivu izmjenu iskustava na tu temu.

Drugi dio susreta se temeljio na Riječi Božjoj i razmišljanju nad pitanjem: Koje mjesto Riječ zauzima u vlastitom životu? Odlomak iz Ivanova evanđelja, 15,1-11, o *Trsu i lozi* koji snažno govori o životnoj povezanosti Krista i njegovih učenika, nakon kratkog komentara, bio je podloga osobnog razmišljanja o Riječi koja sada govori meni u mojoj životnoj situaciji. Sudionici su tražili ključnu(e) riječ(i), koja(e) pogađa(ju), dodiruje(ju) njihovu nutrinu. Meditativna glazba im je pomogla da se lakše upuste u tu avanturu u ozračju sabranosti.

Poslije osobnog poniranja u tekst, slijedilo je kratko iznošenje dojmova o tome kako je Riječ odjeknula u vlastitoj nutrini. Dosta prisutnih je iznijelo svoje dojmove, a poslije toga pokušali smo se zaustaviti u svojoj nutrini, jezgri našeg bića, gdje Bog u nama prebiva, prepustiti se Njemu da nas On iznutra preoblikuje i preobražava. Potom smo glasno Bogu uputili riječi hvale, zahvale, prošnje, kajanja.

U kratkom osvrtu na proteklo poslijepodne izraženo je zadovoljstvo i želja da se ovakvi susreti ponove. Veći dio sudionika ostao je na slavlju Večernje sa sestrama u samostanskoj kapeli.

Dana 27. studenoga na istu temu je bila obnova za studente i mlađe radnike. Bilo ih je dvadeset troje. Evo nekoliko njihovih dojmova:

“Hvala ti, Isuse, što je tvoj glas bio snažan i tvoja volja takva da me dovede na Lovret po treći put na obnovu kod s. Karoline. Svaki put ponovno, korjenito osnažim vjeru ne samo u Tebe i tvoju i moju dragu Majku nego i u ljude koji su tako dobri, snažni i divni. Hvala ti upravo za to što si dao da upoznam veliki broj ljudi u kojima gori ljubav za tebe. Hvala Ti za milost da to mogu prepoznati i zato ti zahvaljivati.” (Matea)

“Prvi moj dojam kad sam ušla u dvoranu bio je: Bože moj, kako ću sad otvoriti srce u ovoj sobi punoj nepoznatih osoba; teško mi je iskazati osjećaje i prijateljima a kamo li ovako. Al' kad tamo malo po malo, vidim da smo svi poznati; svi se poznajemo po Tebi i svi smo ovdje došli s istom nakanom – ponovo otvoriti svoje srce Tebi, po tko zna koji put iznova. Svi smo mi tvoji i ti si Bog svih nas. Hvala ti, Bože, i na ovom susretu. Hvala ti što me voliš. Hvala ti na svemu.” (N.N.)

“Ovaj susret bio mi je jedno novo iskustvo koje mi je pomoglo spoznati da se moram više moliti te sve svoje probleme i brige predati Isusu Kristu i da ću se onda s njima puno lakše nositi.” (N.N.)

“Ovaj susret me se dojmio zbog toga što sam uspjela iznijeti neke osjećaje... Nisam se na to posve pripremila, ali sam zadovoljna što sam čula iskustva drugih. Shvatila sam da se još puno trebam približiti Bogu i poraditi na sebi. Danas sam cijeli dan bila prilično nervozna i ljuta, pa mi je ovaj susret vratio vedrinu, svjetlost i radost. Nadam se da ću to moći prenijeti svojim bližnjima.” (N.N.)

“Zahvaljujem Bogu što sam prvi put mogla pred ljudima reći ono što mi je na srcu. Hvala Bogu što mi je otvorio srce Riječju svojom. Hvala mu što sam upoznala nove ljude od kojih sam puno naučila o poniznosti, molitvi i vjeri.” (Josipa)

“Ovaj susret ponukao me da napravim neke promjene u svom životu. Znam da bez Isusa ne mogu učiniti ništa, da je on put, istina i život i da me voli ovakvog kakav jesam, da je on radost i ljubav.” (N.N.)

“Jako me se dojmilo ovo novo iskustvo. Gospodin nam preko sestre otvara nove putove, spoznaje, približava nas sebi, spoznajemo svoje propuste, pogreške, stvari koje trebamo mijenjati i pokazuje nam koliko nas ljubi. Veličanstven je!” (Tea)

“Gospodine, hvala Ti što danas u 15^h nisam otišla na posao nego došla na ovo divno mjesto. Puno puta sam bila pored ove kuće, nekoliko puta i u njoj, a da nisam znala da u ovako kratkom vremenu mogu naći mir za kojim toliko čeznem. Tjednima već molim Gospodina da mi nađe takvo mjesto i evo, On me je doveo ovdje. Hvala mu!” (Ruža)

“Na duhovnoj obnovi sam prvi put i moram priznati da je ne samo ispunila moja očekivanja, nego ih je čak premašila. Ovo je predivan osjećaj kako smo nanovo spoznali našega Gospodina. Odlazim kući s otvorenim srcem i sretna što sam se družila s divnim ljudima. Osvijestila sam sebe, obnovila svoju vjeru i učvrstila je. Želim zahvaliti svima koji su omogućili duhovnu obnovu na koju sam došla... Imam multiple sklerozu već 5-6 godina, ali nemam nikakvih loših simptoma, a sve to zahvaljujući Tebi, Bože moj! Svoju bolest primam kao Božji blagoslov! Hvala Ti, Bože moj!” (Marija)

“Prvi put sam u ovoj ustanovi i prvi put na duhovnoj obnovi. Nisam imao pojma što će biti ni kako će izgledati. Svatko u životu ima svoj križ – svoje probleme. Naravno i ja ih imam i molim Boga da mi pomogne da ih uz njegovu pomoć riješim. Osoba sam koja se teško povjerava, koja o sebi ne govori, koja se ne ističe, tako da nisam ni ove večeri govorio puno. Ali mi je u neku ruku pomoglo da se bar u mislima pokušam otvoriti. Dojmilo me se ovo večeras i volio bih opet biti prisutan.” (Mario)

“Osjećala sam se otvoreno i povezano sa skupinom gdje mi prvi put nije bilo teško govoriti na glas. Osjećala sam se blagoslovljeno, da je uistinu Duh Sveti prebivao među nama. Kroz svjedočenja drugih, kao i kroz osobno razmišljanje, dobila sam odgovore. Hvala na predivnom susretu.” (Svjatlana)

Sabrala s. Karolina Bašić

OBNOVE ZA MLADE U OZRAČJU MIRA I TIŠINE

Tijekom mjeseca studenoga ove godine u našem samostanu u Arbanasima u Zadru održane su tri cjelodnevne duhovne obnove za mlade. Duhovne obnove za srednjoškolce planiralo je Vijeće srednjoškolskih vjeroučitelja zadarske nadbiskupije, a predvodile su ih naše sestre.

Život kao poziv, bila je tema duhovne obnove za učenike trećeg razreda medicinske škole Ante Kuzmanića, koju je 6. studenoga predvodila njihova vjeroučiteljica i razrednica s. Danijela Kovačević. Sudionica Angela Katalinić je napisala svoj osvrt: "Datum koji svi rado pamtimo je 6. 11. Tog smo se jutro mi mladi okupili u samostanu školskih sestara franjevaka i odlučili subotnji dan provesti zajedno radeći i moleći! Susret smo započeli molitvom. Nakon molitve slijedila je radionica o našim snovima u bližoj budućnosti! Razgovor je sadržavao razne teme, što znači da smo imali potpunu slobodu u komunikaciji i odabiru teme! Nakon rasprave odlučili smo napraviti poveznicu našeg trenutnog vremena i budućeg. Kreativnost nas je pratila! Papir smo trebali ispuniti s našim snovima i željama! Svatko od nas je imao svoj cilj i svoj svijet u kojem se vidi, pa smo tako i slijedili našu maštu! Hoće li se ostvariti naš plan? Hoćemo li ispuniti zapisano i zamišljeno? Ta pitanja motala su se po našim glavama. Svoj život i planove stavili smo u Božje ruke. To smo još jednom posebno posvijestili tijekom Euharistijskog slavlja kojim smo i završili naše nezaboravno druženje koje nam je pripremila naša razrednica."

Tema duhovne obnove 20. studenoga bila je *Tko nam je ukrao Božić?*, a voditeljica s. Rita Maržić, vjeroučiteljica u Poljoprivrednoj, prehrambenoj i veterinarskoj školi Stanko Ožanić. Na susretu je sudjelovalo dvadeset vjeroučenika iz više zadarskih srednjih škola sa svojim vjeroučiteljima. Kroz samostalni rad i rad u skupinama željelo se preispitati što nam se danas događa za Božić. Sudionici su pokušali odgovoriti na pitanje, je li Isus za nas važan, je li središte života i vremena koje je pred nama kao priprema za Božić. Ako je odgovor pozitivan, sve ostalo bi trebalo biti manje važno. Tada ne bismo trebali popustiti pred marketinškim ponudama i desakralizaciji blagdana Božića. Ako je Isus uistinu središte života, trebali bismo biti spremni promijeniti svoj dosadašnji način života i sačuvati pravi smisao Božića. Sudionici su stoga kroz promišljanje života glavnih aktera događaja Božića - Ivana Krstitelja, Marije, Josipa i pastira - pokušali vidjeti što se zapravo dogodilo u to vrijeme i kako bismo mi to danas trebali živjeti. Da bi se mogao Božić dočekati čista srca potrebno je usvojiti stav onoga koji zna čekati: molitva, obraćenje srca, potpuno predanje Bogu, kao što su to učinili Ivan Krstitelj, Marija, Josip i pastiri. Sudionici su pristupili i sakramentu sv. ispovijedi, a susret je završio euharistijskim slavljem.

U subotu 27. studenoga bila je duhovna obnova za vjeroučenike sedmih i osmih razreda iz zadarskih župa u kojima djeluju naše sestre: sv. Petra apostola - Ploče, sv. Ante Padovanskoga - Smiljevac i Gospe Loretske - Arbanasi. Duhovnu obnovu na temu *Hvala ti što sam stvoren tako čudesno* predvodila je s. Klara Šimunović uz pomoć s. Lucije Bilokapić. Sudjelovalo je dvadeset šest vjeroučenika. U prvom dijelu, nakon uvodne molitve i međusobnog upoznavanja, odgovarajući na pitanje *Tko sam ja?* vjeroučenici su, gotovo igrajući se, otkrivali, a potom i drugima predstavili vlastite osobine, intuitivne mogućnosti, ono što smatraju vrijednim, što žele u životu, što vole, koje mjesto u njihovu životu ima obitelj, prijatelji, a na poseban način Bog. Nakon podnevne okrjepe i razigrane šetnje uz more, program je nastavljen u meditativnom ozračju. Meditacijom psalma 139. vjeroučenici su dublje ponirali u svoju nutrinu i tako se pripremili za sakrament pomirenja. Poslije pojedinačne ispovijedi svi su u iskrenoj radosti aktivno sudjelovali u euharistijskom slavlju koje je u samostanskoj kapeli predvodio don Marijan Lovrić.

Za vrijeme duhovnih obnova i na odlascima mladi su na poseban način isticali doživljaj i iskustvo samostanske tišine i mira. Sretni su što su imali mogućnost jedan dan provesti u tom ozračju kreativno obrađujući njima bliske teme, družeći se sa svojim vršnjacima i otkrivajući nove dosege svojih mogućnosti i života u vjeri. Prostodušno i iskreno na svemu su sestrama zahvaljivali. (s. Klara)

Adventska duhovna obnova zborova mladih. U subotu 11. prosinca 2010. u samostanu školskih sestara franjevnika u Zadru, župni zborovi mladih triju župa, župe Smiljevac, Arbanasi i Ploče, sudjelovali su na duhovnoj obnovi koju su organizirale s. Klara Šimunović i s. Danijela Kovačević. Susret je započeo u 16.45 sati s nekoliko riječi dobrodošlice te s programom kojeg nam je predstavila s. Klara. Zborovi su se na početku predstavili. Svaki na svoj način. Prvi je bio zbor mladih župe sv. Ante na Smiljevcu koji se predstavio prigodnom prezentacijom i pjesmom. Nakon njih predstavio se zbor mladih iz Arbanasa pjesmom *Mi želimo uzdić Isusa*. Slijedio je zbor iz naše župe sv. Petra s Ploče. Predstavili smo se powerpoint prezentacijom koju smo završili pjesmom *Bože, tebi pjevam ja*. Nakon zabavnih predstavljanja slijedilo je zanimljivo međusobno upoznavanje. Svatko od nas dobio je jednu polovicu anđela na papiru, a drugu polovicu morali smo pronaći među sudionicima. Slijedila je kratka stanka. Ubrzo su nas sve pozvali na meditativnu prezentaciju koju nam je iznijela s. Klara, s naslovom *Rađanje Božje Riječi u meni*. Objasnila nam je kako je stvarna i snažna Božja riječ. Koliko nam je blizu i lako shvatljiva. Samo se moramo barem malo potruditi da je shvatimo i da je prenesemo u naš svakodnevni život. Sestra Klara nas je izvrsno pripremila za nadolazeći blagdan Božića kroz slikoviti prikaz seljaka koji treba obrezati, potkresati, iščupati korov i prekopati zemlju kako bi sve urodilo plodom. Slijedio je ispit savjesti u samostanskoj kapeli i priprema za svetu ispovijed. Sve je bilo protkano pjesmama. Nakon ispovijedi, vrativši se u veliku samostansku dvoranu izmijenili smo brojna iskustva o radu zborova, te smo se dogovorili o suradnji i zajedničkom radu. (Oliver Jurić)

Sabrala s. Klara Šimunović

16. SKUPŠTINA KATOLIČKE UDRUGE MEDICINSKIH SESTARA I TEHNIČARA

U velikoj dvorani samostana Školskih sestara franjevki u Arbanasima u Zadru 16. studenoga održana je 16. godišnja skupština Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara Zadar (HKMUST), ujedno izborna, kad je izabrano novo vodstvo Udruge čija je predsjednica s. Melhiora Biošić. Uz sudjelovanje brojnih članova i prijatelja Udruge, prigodne riječi uputili su zadarski nadbiskup Želimir Puljić, duhovnik udruge don Jerko Gregov, predstavnici gradske i županijske vlasti te suradnici Udruge. U svečanom programu sudjelovali su sastav HKUMST-a *Magnificat*, Zadarski plesni ansambl, mladići iz Cenacola u Jankolovici i klapa svećenika Zadarske nadbiskupije *Sv. Zoilo*.

Izvijestilo se o prošlogodišnjem radu HKMUST-a koji duhovno i karitativno djeluje u nadbiskupiji. Uz svoja primarna radna mjesta u zdravstvu i drugim službama, daju veliku pomoć u raznim područjima društva. “Sretna sam što sam Isusova učenica. To je moj poziv, posao, ljubav, moj život – služiti braći ljudima u njegovo ime. Hvala svima što ste sudionici u dijeljenju ljubavi onima kojima je potrebno. Hvala u ime bolesnika, siromaha, bivših ovisnika, djece s poteškoćama u razvoju, staraca i svih do koje dođemo”, rekla je s. Melhiora, poručivši: “Mi nismo potrebni Bogu da bismo stvorili ljepši svijet; svijet je već najljepši, jer ga je Bog stvorio. Mi smo potrebni ljudima da im pokažemo da su vrijedni i od Boga jako ljubljani. Mi nismo sadržaj našeg života, ne smijemo se poistovjetiti s ulogama koje igramo u životu i s onim što se događa s nama. Mi smo iznad svih uloga koje obavljamo, iznad svih događaja i drama koje proživljavamo”. Čestitavši tim zauzetim vjernicima na plemenitom radu, nadbiskup Puljić je podsjetio da je papa Ivan Pavao II. prije 25 godina osnovao tijelo koje će voditi brigu i pastoralnu skrb za osoblje bolnice, smatrajući da je to sveti i lijepi posao, pa je i kao papa htio dati podršku i smjernice. “Rekao je tada nešto što nismo naviknuti čuti - da su bolnice svetišta patnje. Kad imamo u vidu tu činjenicu, da je bolnica svetište, tada ćemo pred činjenicom bolesnika koji boravi u tom svetištu biti nadahnuti sve više činiti dobro, uistinu svjedočiti dobrotu i plemenitost. Želim da Bog preko vas djeluje i da budete svjedoci Božje ljubavi”, potaknuo je nazočne mons. Puljić, ohrabrivši ih da i dalje izgrađuju ljepotu svog poziva. HKUMST je primio i brzogave čestitke, poput pozdrava vukovarskih svećenika koji Udrugu rado očekuju jer je inicijator i organizator akcije *Vukovaru ZaDar* koja posljednjih godina s kamionima poklon paketa pomaže Vukovarce u potrebi raznim potrepštinama. Brojni su izrazili priznanje s. Melhiori kao upornoj osobi, nazivajući HKUMST primjerom bezgranične Božje ljubavi. Članovi se okupljaju svakog utorka na molitvi u prostoru Udruge, organiziraju hodočašća u domovini i svijetu, pohode domove, bolnice, komune, druge ustanove i pojedince.

Zadarski gradonačelnik Zvonimir Vrančić izrazio je poštovanje i priznanje njihovu radu, a kao liječniku poznat mu je osjećaj pacijenta koji doživljava odgovornu i ugodnu medicinsku sestru u pružanju potrebne njege. Njihov rad je sve više sofisticiran i zahtjevan. Dr. Vrančić upozorio je na kult nerada, neodgovornosti, lakomislenosti, uhođenja i nasilja u društvu. Reкао je da svatko treba pridonijeti da se iz toga izađe, za to trebamo napore i osvještavanje, te uz poštovanje rada i uljuđenosti pružiti ljudima nadu i ohrabriti ih. Davor Vidaković, ravnatelj Medicinske škole Ante Kuzmanića s čijim učenicima HKUMST izvrsno surađuje, rekao je da 16 godina znači doba adolescencije i buran je period u životu, a Udruga je krenula burno i u startu bila punoljetna. Udruga uspješno surađuje i s učenicima iz drugih škola, među kojima je i Klasična gimnazija Ivana Pavla II. Zadar, kao i

s pokretom Marijina legija. U događaju je sudjelovao i bolnički kapelan don Šime Zubović. Duhovnik Udruge don Jerko Gregov je potaknuo na potrebu obnove kršćanskog života na pravim temeljima, a HKUMST živi na temeljima molitve i rada. “Kristov put je u nama, u našem životu. Ako smo toga svjesni, i svjetlo je u nama. I Sveti Otac hvali pokrete i udruge, to je svijetli dio u svjedočkom življenju vjere i pomoći potrebnima”, rekao je don Jerko. Dr. Josip Kraljić, županijski pročelnik za zdravstvo, poželio je da ne dopustimo patnji da nas preraste i bude naš gospodar.

Ines Grbić

IZGRADNJA IDENTITETA

Od 3. do 5. prosinca ove godine u našem samostanu u Zadru bio je seminar za novakinje i postulantkinje naših triju hrvatskih provincija. Sudjelovale su i novakinje iz Mariborske provincije.

Okupile smo se za zajednički ručak, a sestre iz Maribora su stigle malo kasnije. Snijeg i ne poznavanje hrvatskog jezika nije ih spriječilo da dođu na naš susret. Posebno smo se radovale njihovu dolasku. Bile smo lijepa skupina od jedanaest članica: dvije novakinje iz Mariborske provincije, četiri iz Bosansko-hrvatske, po jedna iz Mostarske i Splitske provincije, te dvije postulantkinje iz Bosansko-hrvatske i jedna iz Splitske provincije.

Voditeljica seminara bila je s. Jelenka Puljić iz Mostarske provincije, a obrađivale smo temu *Izgradnja identiteta*.

S. Jelenka nas je kroz razne vježbe uvodila u dublje upoznavanje sebe, da u iskrenosti pronađemo sebe onakve kakve jesmo. Razmišljale smo o pitanjima: Tko sam ja? Kakav je moj stav prema samoj sebi, drugima i Bogu? Ono što ja jesam, ono što sam prihvatila od drugih i ono što mi drugi nude, da li je to uistinu moje uvjerenje i moj stav? Važno je što ja radim i koju poruku o sebi želim poslati drugima, koje su moje osobine, misli, emocije, koliko se na njima zadržavam ili ne zadržavam, iskazujem li ih ili ih potiskujem, odnosno zadržavam u sebi.

Objašnjavala nam je različita stanja ega: stanje djeteta, odraslog i roditelja, te pozitivne i negativne strane svakog od tih stanja. Zajednički smo kroz vježbe otkrivale i prepoznavale gdje se nalazimo. Sestra nas je upućivala kako ćemo se s njima ispravno koristiti. Dala nam je mnogo primjera, smjernica koje će nam pomoći u životu. Shvatile smo kako je važno nikada ne stati, nego svaki dan raditi na sebi, na izgradnji svog identiteta. U izgradnji mog identiteta trebam znati najprije da sam žena, pa redovnica. To je važno i za izgradnju mog duhovnog identiteta, za moj odnos s Bogom. Uvijek sebi posvješćivati da budem *ovdje i sada*, da znam tko sam i da vršim djela ljubavi na koja je Bog pozvao svaku od nas. Sve smo sudjelovale s pitanjima i u otvorenosti iznosile svoja iskustva, što nas je veoma obogatilo.

U slobodno vrijeme družile smo se kroz šetnju i rekreaciju, koju smo prvu večer imale samo mi odgajnice. Bilo je smijeha, pjesme i igre. Drugu večer imale smo rekreaciju sa svim sestrama u kući. Došao nam je sv. Nikola s darovima u pratnji anđela “Ariela”. Bilo je zabavno, smiješno, opet pjesma i zanimljive priče starijih sestara. Tu večer su nam sestre iz

Maribora priredile iznenađenje. Pokazale su kako one u Mariboru za vrijeme došašća nose kip Djevice Marije kroz kuću te se kip neko vrijeme zadrži u sobi pojedine sestre. Vrijeme boravka Gospe u toj sobi, dotična sestra provodi u molitvi. Kip se nosi uz zapaljene svijeće i uz pratnju pjesme. Sestre Slovenke su nam to lijepo prikazale i skladnom pjesmom popratile.

Hvala s. Jelenki na izabranoj temi. Zaista nam je bila potrebna. Posebno joj hvala što je dala sve od sebe da nam je približi na jednostavan i nama prihvatljiv način. Hvala svim sestrama koje su nam omogućile ovako bogati susret. Zahvaljujemo se našim sestrama u Zadru što su nas lijepo ugostile, darovale i brižno pratile.

U nedjelju smo posjetile najstariji hrvatski kraljevski grad Nin i vidjele znamenitu Crkvu sv. Križa, najmanju katedralu na svijetu. Pozdravile smo se i vratile svojim kućama. Hvala dragom Bogu za sve i za svaku od nas. Neka nas i dalje vodi na našem putu.

s. Mirjana Puljiz, novakinja

BOŽIĆNE ČESTITKE

Pripremimo svoju dušu – otklonimo svaku sušu. Kada dođe Mladi Kralj, nek mu bude topao stan. Zapjevajmo Malenom Kralju za nas rođenom: Dobro došao, Isuse, volimo te svi, nauči nas poniznosti da budemo kao ti.

Sretan Božić i blagoslovljenu novu 2011. godinu želimo svim sestrama, bolesnima i zdravima, starima i mladima. Neka vas Gospodin ohrabri. Srdačne čestitke i pozdrav svima.

Vaše sestre iz Sv. Mihovila, Zadar

Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka, dođe na svijet. Svima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja. (Iv 1,9.12)

Isuse, neka nam tvoje rođenje pomogne da budemo nositelji nade, vjere i ljubavi među nama i u današnjem svijetu.

Vama, drage naše sestre, i svim čitateljima naših *Odjeka* želimo sretan Božić i blagoslovljenu novu 2011. godinu.

Vaše sestre s Jordanovca, Zagreb

Svjetlo istinsko, koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet. (Iv 1,9)

Bog Otac nam je u Isusu darovao Spasitelja i brata; neka nam srca budu ispunjena radošću, nadom i mirom.

Svim sestrama i čitateljima *Odjeka* čestit Božić i blagoslovljenu Novu godinu žele

sestre iz Franjevačkog samostana, Omiš

Rodio se Bog i Čovjek!

Veličinu Boga otkrivamo u malenom, tek rođenom Djetetu – Božiću. Njegovim rođenjem smo i mi primili dio božanskoga. Time se u nama isprepleće ljudsko i božansko. Božićni blagdani nas pozivaju na posvješćivanje i življenje te istine.

Sretan Vam Božić, a Nova godina bila puna blagoslova i mira!

sestre iz Frankfurta

Drage sestre!

U vremenu došašća iščekujemo Gospodina. Iščekivanje iziskuje nadu i strpljenje. Stoga u nadi budimo strpljive! Gospodin dolazi! Želi se roditi u našim srcima!

Svakoj od vas i svim čitateljima *Odjeka* od srca želimo obilje radosti i pouzdanu nadu!

Sretan Božić i blagoslovljena nova 2011. godina!

Vaše sestre iz Zadra, Arbanasi

Drage sestre, vama i svim poštovanim čitateljima *Odjeka* sretan Božić i Novo ljeto: blagoslovljeno vrijeme Boga među nama.

Emanuel – Bog s nama – došao je da učini zemlju predvorjem neba, izliti Očevu ljubav u ljudska srca. Prepustimo se Očevoj ljubavi ovoga Božića, otvorimo mu se i dopustimo mu da nađe put do našega srca. Ne uskraćujmo srce, raširimo ga po mjeri Srca Isusovog i ljubimo sve - i Betlehem će biti posvuda.

Uz molitve i srdačne pozdrave

vaše sestre iz Knina

U noći ispunjenoj tihom molitvom i tajanstvenom pjesmom poklonstva Novorođenom, zvijezde su bile blistave oči anđela koji navješćuje Radosnu vijest.

Neka nam blagdanski dani Božića i Nove godine budu ispunjeni tom radošću, žele

vaše sestre s Dobroga, Split

Nebo je danas zagrlilo zemlju, Bog je zagrlio čovjeka, postao mu prijatelj!

Dok slavimo blagdan Božje ljubavi - rođendan našega Spasitelja, želimo vam, drage sestre i čitatelji naših *Odjeka*, da nas obuzme duh Božića - duh mira, radosti i zajedništva!

Uz iskren pozdrav

vaše sestre iz Vrbaniceve, Zagreb

U tami koja nas priječi spoznati ljubav, rodi se Isuse!

U pustinji srca naših, rodi se Isuse!

Na kamenitom tlu odnosa naših, rodi se Isuse!

Svim sestrama čestit Božić i sretnu Novu godinu žele

postulantkinja Dragica,
novakinja s. Mirjana i
odgojiteljica s. Karolina

Svim sestrama Provincije obilje Božjeg blagoslova za božićne blagdane.

Neka Dijete u štalici donese mir i radost u vaša srca, obnovi ljubav prema siromaštvu i žar služenja. Žele

kandidatkinja Marina i
odgojiteljica s. Milka

U ove božićne dane budimo svjedoci Radosne vijesti i radujmo se iskonskom radošću na koju nas poziva sveti Pavao, *Braćo! Radujte se u Gospodinu uvijek, ponavljam: Radujte se!* (Fil 4,4).

U tom duhu želimo da i nama Novorođeni Spasitelj udijeli obilje istinske životne radosti, blagoslova i mira u duši. Obdario nas slogom i zajedništvom.

Svim našim sestrama, prijateljima i dobročiniteljima čestit i blagoslovljen Božić, i svako dobro u novoj 2011. godini žele i srdačno pozdravljaju

sestre iz Sigurate, Dubrovnik

Radujte se narodi, kad čujete glas...

Radost zbog Kristova rođenja neka ispuni svaku od nas. U toj radosti neka nam je čestit Božić i blagoslovljena Nova godina.

Vaše sestre iz Sinja

Krist se utjelovio radi nas u krilu čiste Djevice kao Bogočovjek. Dopustimo tom Djetetu da se utjelovljuje u našoj svakodnevi, da se preko nas očituje njegova slava, njegova poniznost, dobrota i krotkost.

Čestit Božić i blagoslovljenu 2011. godinu svim sestrama žele

sestre iz Kaštel Lukšića

NAŠI POKOJNICI

SESTRE NAŠE DRUŽBE

- s. M. Eugenija Knežević**, živjela 61 godinu, u Družbi 45 godina
preminula 8. listopada 2010. u Zagrebu
- s. M. Natividad Rocha**, živjela 96 godina, u Družbi 58 godina
preminula 8. listopada 2010. u Buenos Airesu
- s. M. Nikolaja Marktl**, živjela 81 godinu, u Družbi 59 godina
preminula 18. listopada 2010. u Št. Peter v Rožu (Št. Jakob)
- s. M. Kazimira Nedić**, živjela 72 godine, u Družbi 50 godina
preminula 3. prosinca 2010. u Zagrebu

RODBINA SESTARA

- Ana Džimbeg**, majka s. Venancije i s. Gertrude, preminula 31. listopada 2010.
- Ante Višić**, brat s. Mirabilis, preminuo 27. studenoga 2010.
- Jozo Brečić**, brat s. Darinke, preminuo 7. prosinca 2010.
- Blaženka Bošnjak**, sestra s. Dionizije, s. Serafike i s. Ksenije Balajić, preminula 8. prosinca 2010.

ZAHVALE

Ne, moj brat nije umro, on živi u Gospodinu! Preminuo je u 84. godini života nakon duge i teške bolesti. Nenadana smrt moga dragoga brata Marina sve nas je rastužila, ali nada u uskrsnuće nas tješi.

Hvala sestrama koje su se zdušno žrtvovale i 24. kolovoza došle na mirogojski krematorij, iako je bila velika vrućina. Sve su s velikom ljubavlju, molitvom i pjesmom iskazale posljednju počast mom dragom bratu. U svoje osobno ime, u ime moje obitelji, rodbine, prijatelja i znanaca izričem veliko hvala svima.

Zahvaljujem svima koji su nam izrazili sućut bilo usmeno ili pismeno. Neka im dragi Bog obilno naplati. Jednako zahvaljujem svom rođaku fra Josipu Šimiću i vlč. Vjeki koji su zdušno molili za pokojnika. Hvala svima za sve.

s. Verena Masnić

Drage sestre!

Naša draga majka preselila se u vječnu slavu Ocu svom, u vječni dom. Njezina plemenita i dobra duša bdjet će stalno nad nama, njezinom brojnom djecom, unučadi i praunučadi, rodbinom i svima koje je poznavala. Pratit će nas iz vječne svjetlosti.

Preko naših *Odjeka* najiskrenije zahvaljujemo svim sestrama koje su ispratile na vječni počinak našu majku i koje su nam iskazale sućut putem telefona ili pismeno. U vaše molitve preporučujemo našu majku. Od srca se zahvaljuje cijela obitelj, a posebno

s. Gertruda i s. Venancija Džimbeg

Drage sestre!

Od svega srca zahvaljujem što ste bile na ispraćaju moga pokojnoga brata Joze i na pažnji koju ste tom prigodom iskazale meni i mojoj obitelji. Neka vam dragi Bog za sve naplati.

Vaša s. Darinka Brečić

IZ ŽIVOTA NAŠE DRUŽBE

Neka se sva braća i sestre trude da slíjede poníznost i síromaštvo Gospodína našega Isusa Krísta koji je, premda bogat nada sve, htío u svíjetu, zajedno s Blaženom Djevícom Marijom, svojom Majkom, izabrati síromaštvo i sam je sebe oplíjenío. (Pravílo i Život, 21)

Drage sestre, novakinje, postulantkinje i kandidatkinje na dobro vam došao Božić i sveto Isusovo Porođenje! U novoj 2011. godini neka vas s Božjim blagoslovom prate mir i dobro!

Vaše sestre iz Grottaferrate

IZ RIMSKE REGIJE

Svim sestrama sestrinski pozdrav i nekoliko informacija iz Regije.

Na Farnesini se radilo bez predaha. Nakon svršetka školske godine, u školu su, odmah u lipnju, ušli radnici. Na zahtjev vatrogasne službe školsku zgradu trebalo je preurediti u skladu s važećim državnim propisima. Bilo je potrebno zamijeniti mramorom dosadašnji plastični laminat na školskim hodnicima, što je u ljetnim mjesecima i učinjeno. Osim toga valjalo je popraviti terase na krovu kuće na Farnesini. Nekolicina sestara zajedno s predstojnicom s. Klarom Ištuk, koje su kroz to vrijeme ostale na Farnesini, imale su pune ruke posla.

U kolovozu je bilo nekoliko smrtnih slučajeva u obiteljima naših učenika, ali i naših bližnjih. Svojom prisutnošću nastojale smo im biti blizu i podupirati ih svojom molitvom. U Sjevernoj Americi, nakon vedre starosti, u 95. godini života preminula je sestra s. Celine Sarić. Preporučujemo je u vaše molitve.

S početkom školske godine, 13. rujna, život zajednice na Farnesini postao je dinamičniji. Mnogo je nove djece u dječjem vrtiću zbog čega se prvih dana čuo plač najmanjih i dozivanje majke.

U zajednici na Farnesini došlo je do zamjene kućne predstojnice. S. Klara Ištuk, nakon navršениh šest godina službe kućne predstojnice, premještena je u zajednicu na Piazza Capreri, a novom kućnom predstojnicom imenovana je s. Ivanka Botica. Dana 18. rujna na kućnom kapitolu za zamjenicu kućne predstojnice izabrana je s. Vjekoslava Naranča a s. Miroslava Alilović za drugu savjetnicu.

U predvečerje blagdana sv. Franje u našoj kapeli na Farnesini svečano smo slavile preminuće našega serafskog oca. A sam blagdan sv. Franje također je svečano proslavljen u zajednici na Farnesini. S. Julienne Rasoamanambina položila je doživotne zavjete u našoj kapeli. U koncelebraciji je bilo 11 svećenika, od kojih sedam iz Madagaskara, sunarodnjaci s. Julienne. Bila su i dva đakona. S. Julienne je položila zavjete u ruke vrhovne predstojnice s. M. Natalije Palac. Nazočne su bile s. Gabrijela Koncilja, odgojiteljica s. Julienne u novicijatu, koja je za ovu prigodu doputovala iz Trsta, vrhovne savjetnice s. Sandra Zorko i s. Gregoria Sušnik, te brojne sestre Rimske regije. U odvijanju liturgijskog slavlja aktivno je sudjelovala skupina sunarodnjaka s. Julienne. Svojim pjesmama i koreografijama obogatili su početak euharistijskog slavlja i službu riječi. Nakon liturgijskog slavlja, pri svečanom objedu u našoj blagovaonici, gosti s. Julienne, svećenici, sestre, mladi i gospođe, nastavili su pjevati i veseliti se na sebi svojstven način.

Dana 9. i 10. listopada u kući na Farnesini, pod predsjedanjem vrhovne predstojnice s. M. Natalije Palac, slavile smo naš regionalni kapitul. Glasovanjem smo usvojile obnovljene Statute, izabrale izaslanicu za vrhovni kapitul i tri sestre koje predlažemo kao kandidatkinje za buduće vrhovno vijeće.

U Regiji su proslavile 60. obljetnicu redovničkoga života s. M. Agnese Viti i s. M. Celina Sarić. Budući da je s. Agnese već tri godine nepokretna, na dan obljetnice, 15. listopada, p. Alvaro Cacciotti OFM slavio je sv. misu za njih dvije u sobi s. Agnese na Piazza Caprera. S njima dvjema sudjelovale su kućna predstojnica s. Marija Perić, s. Ruža Jukić, s. Andreina Latini i s. Zorislava Miličević.

U nedjelju, 17. listopada zajednica na Farnesini organizirala je slavlje za s. Celinu. Prije podne imale smo duhovnu obnovu koju je vodio don Stjepan Bolkovac. U slavlju podnevne sv. mise i na slavlju koje se nastavilo u blagovaonici u radosnom sestrinskom ozračju, pridružile su nam se i vrhovna predstojnica s. Natalija Palac sa sestrama iz generalne kuće, s. Ružica Jukić predstavnica Regije u vrhovnom vijeću te dvije sestre iz Via Cassia.

Na dan duhovne obnove, 7. studenoga, u rano popodne na neobičajan način don Stjepan Bolkovac predvodio je molitvu krunice za naših 15 pokojnih sestara. Dok smo molile pojedina otajstava don Stjepan je projektirao njihova imena, jedno po jedno, godine njihova života i datum smrti. Svaka desetica krunice bila je popraćena kratkom pjesmom. Na taj smo način pokušale duhovno oživjeti njihovu prisutnost i obnoviti svoju zahvalnost za sve što su učinile u Rimskoj regiji.

Ujedinjene u molitvi, na sve vas, drage sestre, i na vaše djelovanje zazivamo Božji blagoslov.

Sestre Rimske regije

s. M. Celina Sarić

IZ MARIBORSKE PROVINCIJE

Drage sestre! U posljednje vrijeme u našoj provinciji bilo je vrlo živo. Iz mnoštva događaja izdvojiti ću samo neke.

Redovničke jubileje naših sestara proslavile smo 14. kolovoza u Repnju. Svečanu sv. misu slavio je dr. Marjan Turnšek, pomoćni biskup iz Maribora. Mi sestre, zajedno s jubilatkinjama, njihovom rodbinom, prijateljima i znancima zahvaljivale smo Bogu za sve što je u njima i po njima učinio za Crkvu i za svijet. Nazočne su bile zlatne jubilatkinje: s. Bernardka Stopar, s. Olga Jančar, s. Judita Kaučič, s. Suzana Hrastar i s. Roza Kranjc te srebrna jubilatkinja s. Helena Bone. Zlatna jubilatkinja s. Ivana Povše slavila je u svojoj zajednici u Ljubljani, a u Zemu je s. Honorija Šterbek proslavila 70. obljetnicu redovničkoga života.

U nedjelju, 12. rujna u Mariboru je bilo trostruko slavlje. Juniorke s. Urša Marinčič i s. Tina Dajčer obnovile su privremene zavjete, s. Kristina Čerin nakon dvije novicijatske godine položila je prve zavjete, a postulantkinje Ema Alič i Marija Šeme primljene su u novicijat. U nedjelju, 3. listopada, u župnoj crkvi u Breznici, s. Urša Šebat položila je doživotne zavjete. Euharistijsko slavlje predvodio je franjevački provincijal p. Stane Zore. Za svoje geslo s. Urša je izbrala: "Sve moje, tvoje je" (Iv 17,10). Sva predana radu s mladima, s. Urša već drugu godinu na biskupskoj gimnaziji A. M. Slomšeka u Mariboru poučava predmet: vjera i kultura. Neka dragi Bog svim našim mladim sestrama udijeli svoj blagoslov!

Juniorke sa svojom odgojiteljicom s. Veronikom Verbič pridružile su se juniorkama triju hrvatskih provincija na njihovu susretu u Bijelom Polju od 22. do 24. listopada. S njima je također bila s. Angela Zanjkovič, koja je uz pomoć kronike kuće matice govorila o počecima djelovanja naših sestara. Sestre su se vratile oduševljene, pune dobrih dojmova i s velikom željom da se ponovno susretnu.

U pripremi za vrhovni kapitul 2011. godine na mjesečnim duhovnim obnovama produbljujemo temu nade – na temelju enciklike pape Benedikta XVI. "Spe salvi" (*Nadom spašeni*). Tražimo također nove putove i načine za plodonosnije duhovne obnove; dan provodimo u šutnji i molitvi. Mjesečni odgojni susreti zajednica su na temu: Opređeljenje za rast u zajedništvu i vjernosti Božjem pozivu, kako je zacrtano provincijskim planom za pastoralnu 2010./11. godinu.

Pripremamo se za provincijalni kapitul, koji ćemo slaviti od 26. do 28. studenoga. Osim izbora zastupnica za vrhovni kapitul, na kapitolu ćemo usvojiti obnovljene Provincijalne statute i Pravilnik naših kapitula te razmotriti tekuća pitanja. Sve sestre su odgovorile na anketu na temu nade, koja je imala za cilj provjeriti gdje smo i kamo želimo stići na putu našega redovničkoga života.

Okončana je obnova staroga samostana u Repnju. Sredinom rujna sestre iz Doma Majke Margarite vratile su se u svoje obnovljene sobe, sretne i zadovoljne. Samostan je dobio dizalo kojemu su se obradovale osobito starije sestre i one koje ih poslužuju.

Za Crkvu u Sloveniji ova je godina posvećena dobrotvornosti i solidarnosti. Na istu temu bio je *Dan franjevačke duhovnosti* u Ptuj 16. listopada 2010. godine. Na susretu braće i sestara cijele franjevačke obitelji sudjelovale su i naše sestre.

Svim sestrama obilje Božjeg blagoslova i srdačan pozdrav

s. M. Mira Rožanc

IZ SPLITSKE PROVINCIJE

Ovu radnu godinu u našoj Provinciji započele smo prema Pavlovom poticaju *U nadi budimo radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!* (Rim 12,12). Tijekom godine temu ćemo produbljavati kroz mjesečne duhovne obnove, odgojno-obrazovne sastanke i duhovne vježbe. Apostolova riječ upućena prvim kršćanima pogađa i nas u našoj stvarnosti, osobnoj i zajedničkoj, provincijskoj i kongregacijskoj. Preispitujući svoje življenje nade, radosti, postojanosti u molitvi te strpljivosti i snage u nevolji, osobnoj i zajedničkoj - pripremamo se za predstojeći provincijalni kapitul kao i za vrhovni kapitul naše Družbe.

O blagdanu sv. Terezije Avilske, spomendanu dolaska naših prvih sestara iz Maribora u Split, svim sestrama Provincije, posredstvom kućnih predstojnica, dostavljene su obnovljene Konstitucije i Odredbe naše Družbe. Svaka je zajednica upriličila podjelu obnovljenih dokumenata na sebi najprikladniji svečan način. Svečarskim obilježavanjem spomena početka života i rada naših prvih sestara u Splitu i primanjem obnovljenih dokumenata naše Družbe želimo u sebi obnavljati prvotni žar redovničkoga života i poslanja.

Naša pozornost usmjerena je trajno na našu zajednicu sestara u DR Kongu. Njihova zauzetost u naviještanju evanđelja i širenju apostolata blagoslovljena je novim članicama. Dana 1. kolovoza u postulaturu je primljena kandidatkinja Neema Nzanzu Hangi, a kanonsku godinu novicijata započele su s. Seraphine Fazila Kanyere Karambu i s. Brigitte Ciza Ntumwa. Na blagdan sv. Marije Anđeoske doživotne zavjete položila je s. Clara Agano Kahambu. Uoči svetkovine sv. Franje prve redovničke zavjete položile su s. Brigitte Nsimire Machumu i s. Pascaline Kavugho Kagheni. Zahvaljujemo Bogu za njih i preporučamo ih u molitve svih sestara! Zajednicu sestara u DR Kongu pohodila je provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo tijekom mjeseca listopada i početkom studenoga. Posjet provincijalne predstojnice sestrama je ohrabrenje i poticaj koji ulijeva povjerenje i odvažnost da u nadi budu radosne te jača osjećaj povezanosti s cijelom Provincijom.

Dana 18. rujna imale smo u Splitu slavlje polaganja doživotnih zavjeta naše s. Lucije Bilokapić. S. Lucija se u jednomjesečnoj pripremi za zavjete pridružila sestrama Bosansko-hrvatske provincije u Tramošnici. Povezanost naših triju provincija hrvatskoga jezičnog područja očituje se u redovitim susretima odgajanja. U zadnje vrijeme ta je povezanost proširena i na mariborsku provinciju. Tako je u Bijelom Polju, u kući sestara Mostarske provincije, od 22. do 24. listopada održan susret sestara s privremenim zavjetima, a od 3. do 5. prosinca u našem samostanu u Zadru upriličit će se susret postulantkinja i novakinja iz sve četiri provincije.

s. Marija Petra Vučemilo

IZ TRŠČANSKE PROVINCIJE

Predrage sestre širom naše Družbe! Zahvalne smo Bogu, što vam preko Kongregacijskog glasila možemo posredovati nekoliko vijesti iz našega sestrinskog života i tako se povezati sa svima vama.

Sve do u kasnu jesen potrajali su naši godišnji odmori. Budući da nas je malo, a posla puno, nije bilo nimalo jednostavno izmjenjivati se na dužnostima, a osim toga bilo je dosta posla i oko pripreme provincijalnoga kapitula, ali i nakon njega. Sada smo već sve na svojim radnim mjestima.

U lipnju je, na Papinskom sveučilištu *Salesianum* u Rimu, s izvrsnim uspjehom diplomirala naša s. Sabah Shendy. Zahvalne smo sestrama Rimske regije što su joj bile podrška i što se je među njima osjećala kao kod kuće.

U četvrtak, 23. rujna 2010. godine, sv. misom zadušnicom oprostile smo se od naše s. Ignacije Peljhan, dugogodišnje misionarke u Egiptu. Bila nam je veliki Božji dar. S njom smo izgubile dragocjeno svjedočenje našega poslanja u Egiptu. Godine 1948. poglavarice su je poslale u Egipt, u Aleksandriju. U potrazi za poslom u naše zaklonište (azil) u Aleksandriji stizale su mnoge djevojke i žene iz Vipavskoga, takozvane Aleksandrinke. S. Ignacija se sva posvetila njima. Bila je skromna i snalažljiva u praktičnom poslu, a znala se uživjeti u istočnjački mentalitet. I u Kairu je djelovala nekoliko godina. Oboljela su je dopremili u Trst 21. lipnja 2002. godine, gdje je punih osam godina ležala nepomična. Sve sestre, a osobito s. Cecilija Gantar, s ljubavlju su je služile, još više kad je prestala komunicirati s izvanjskim svijetom.

Važan događaj za nas jest slavlje polaganja prvih zavjeta. Nakon dvije novicijatske godine Sahar - s. Faustina i Shadia - s. Justina, na blagdan sv. Franje, 4. listopada 2010. godine, u provincijalnoj kapeli položile su prve zavjete. U koncelebraciji p. Rafaela Ropreta i vlč. Milana Nemeca euharistijskom slavlju predsjedao je biskupski vikar mons. Anton Bedenčič. On je naglasio da su ove dvije nove sestre obogaćenje za Školske sestre franjevke, za mjesnu i za opću Crkvu.

Sv. misom zahvalnicom 8. rujna u provincijalnoj kući proslavile smo 50. obljetnicu redovničkoga života s. Imelde Štor i s. Marije Cetin, a 60. obljetnicu proslavile su s. Leonarda Curk u Gorici 15. listopada i s. Kristina Bajc u Kairu 26. listopada. Znacima pažnje pokazale smo svoju zahvalnost našim jubilentkinjama za njihovo sebedarje Bogu u bližnjima.

Radosno ozračje vladalo je 30. listopada u Gorici, gdje smo proslavile stogodišnjicu naše prisutnosti u Zavodu Sv. Obitelji. Središte proslave bila je euharistija, koju je slavio gorički nadbiskup, mons. Dino De Antoni s brojnim svećenicima. Među brojnim vjernicima lijepo je bilo vidjeti sestre iz Slovenije, Koruške, Bosne i Rima. Na svršetku sv. mise vrhovna savjetnica s. Ružica Jukić pročitala je ohrabrujuće pismo, čestitku vrhovne predstojnice s. M. Natalije Palac. Nakon sv. mise pogledale smo prezentaciju s ulomcima stogodišnjega života i djelovanja Zavoda, koju je priredila s. Andreja Kete i uživali u pjevanju dječjega zbora "Kraški cvet" pod ravnanjem naše s. Karmen Koren. Zbor je svojim pjevanjem uljepšao i slavje sv. mise.

Tko je ove godine boravio u našoj kući u Žabnicama, imao je priliku sudjelovati u raznim inicijativama o 650. obljetnici svetišta Monte Lussari. S. Suzana Masten hodočastila je u Rim sa Žabničanima i milosnim kipom Majke Božje kojemu je i Sveti Otac odao počast na kraju audijencije 10. studenoga ove godine.

I na kraju, kratak osvrt na naš apostolat: u Gorici i u Trstu nekoliko sestara angažirano je u dopunskoj školi, a kako je ove godine mnogo više učenika, život je dinamičniji i življi. Isto tako sestre s potrebnom pažnjom skrbe o bolesnim i starima umirovljenicama u našim domovima u Gorici, Trstu i Aleksandriji.

Naša provincijalna predstojnica s. Doroteja Rupnik ovih se dana vratila iz službenog posjeta sestrama u Egiptu. Donijela nam je pozdrave i novosti s podružnica: iz Kaira, gdje sestre skrbe za sveučilišne studentice i iz Aleksandrije, gdje se s mnogo potrebne pažnje posvećuju teško bolesnim štíćenicama doma.

Došašće je tu i Gospodin je blizu. Njegov dolazak neka vam ulije novu snagu i usreći vas!

s. M. Gabrijela Koncilja

IZ LEMONTSKE PROVINCIJE

Nebeski nas je Slikar i ove jeseni razveselio čudesnom raskoši boja kojima je oslikao naš brežuljak. Nijedan slikar na zemlji ne može se s Njim porediti.

Dana 20. kolovoza škola Mount Assisi Academy otvorila je svoja vrata i srdačno dočekala dvjestotinjak mladih djevojaka spremnih započeti novu školsku godinu. Nove uniforme, novi razredi sa starim prijateljima i profesorima pridonijeli su dobrom raspoloženju za suočavanje sa zahtjevima nove školske godine na našem jedinstvenom brežuljku.

Zahvaljujući sestrama i osoblju doma umirovljenika u Alvernia Manor 29. kolovoza održan je godišnji obiteljski piknik. Dobrom raspoloženju sudionika pridonijeli su lijepo vrijeme, dobra hrana i prijateljsko ozračje.

Ove godine Mount Assisi Academy obilježava 60. obljetnicu svoga postojanja. Stoga je 27. kolovoza, na početku školske godine, održano posebno zborovanje na kojem je govorila provincijalna predstojnica s. Therese Ann Quigney. Pozdravljajući učenice, profesore i osoblje u administraciji, s. Therese se prisjetila mnogih uspjeha škole kroz proteklih 60 godina. Posebno je naglasila da je franjevačka duhovnost izvršila pozitivan utjecaj na djevojke i dobro ih usmjerila na duhovnom, moralnom i stručnom području.

Prvu ovogodišnju sv. misu u Mount Assisi Academy slavio je 12. rujna fra Petar Heidenrich, župnik pučke škole sv. Waltera u Chicagu. Nakon sv. mise, nove i dosadašnje učenice tradicionalnim veselim usklikom potvrdile su svoju pripadnost školi.

Na dan osnutka naše Družbe, 13. rujna, okupile smo se u kapeli Doma Alvernia Manor. Fra Metod Ogorevc predvodio je euharistijsko slavlje. U propovijedi je istaknuo jaku volju majke Margarite da učini ono što je smatrala da treba učiniti - školovati siromašnu i zapuštenu djecu Maribora. Pred poteškoćama nije uzimala, već je hrabro išla naprijed putem ostvarivanja karizme svoje mlade zajednice.

Voditelj *Dana zajednice*, 2. listopada, bio je fra Chales Faso, OFM. Na temu *Hodeći jedni s drugima putem Sv. Pisma* pojasnio je kako poboljšati zajednički život pomoću pet koraka opraštanja.

Škola u župi Rođenja Blažene Djevice Marije u Jolietu, Illinois, bila je jedna od prvih u SAD-u u kojoj su poučavale naše sestre. U znak zahvalnosti sestrama za 98 godina

prisutnosti i djelovanja slavljena je 3. listopada u župi sv. misa zahvalnica koja je ujedno bila i oproštaj od sestara. Nazočne su bile mnoge sestre. Svima je bilo drago susresti svoje bivše učenike, njihove obitelji i prijatelje.

Istoga dana u ovom, za nas franjevke osobito važnom i svečanom događaju, sudjelovali su i naši pridruženi članovi. Navečer u kapeli provincijalne kuće imale smo obred preminuća sv. Franje.

Na svetkovinu sv. Franje, 4. listopada, proslavile smo i 60. obljetnicu škole. U velikoj dvorani učenice su predstavile svoje različite aktivnosti. Nadbiskup Chicaga i predvoditelj euharistijskog slavlja mons. Gustavo Garcia-Siller u homiliji je rekao da ne možemo obnoviti Crkvu ako na svome tijelu i u svojoj duši ne budemo nosili biljege (rane) Isusove. Bit ćemo izvrsni budemo li slavili Boga u sve dane svojega života. U koncelecijaciji su bili: fra Blase Chemazar, OFM, kapelan Mount Assisi Academy, fra Peter Heidenrich, župnik St. Walter's Grammar School u Chicagu, i fra Joseph Glab, CR, član školskog odbora Mt. Assisi Academy. Provincijalna predstojnica s. Therese Ann Quingney, nakon što je prenijela čestitke Vrhovnog vijeća iz Rima, govorila je o predajama škole i o njezinim krugovima u kojima se katolička predaja isprepliće s franjevačkom, vodi briga o školovanju siromašnih a Krist je središte svega.

Redovnici i redovnice iz ove biskupije, koji su mogli sudjelovati, zajedno su 23. listopada u pastoralnom centru Sv. Karla u Jolietu proslavili svoje obljetnice redovničkoga života. Euharistijsko slavlje predslavio je biskup mons. J. Peter Sartain.

Dana 24. listopada naši suradnici, odnosno pridruženi članovi zajednice, opet su nas obradovali svojim darom – večerom koju su nam priredili i poslužili u našoj blagovaonici. Cijenimo njihovu darežljivost i radost.

Vaše sestre iz Lemonta žele vam obilje Božjega blagoslova i milosti u zajedničkom radu u službi Crkve.

s. M. Jimene Alviani

IZ MOSTARSKJE PROVINCIJE

Drage sestre diljem Družbe! U našoj Provinciji posljednji su mjeseci obilježeni ponajviše slavljinama zavjetovanja, redovničkih jubileja te drugih važnih obljetnica i radosnih zbivanja.

Pripravljene duhovnom obnovom, naše su sestre juniorke 8. kolovoza obnovile zavjete na godinu dana. Tom prigodom samostan u Bijelome Polju okupio je i njihove roditelje koji nisu skrivali suze radosnice zbog hrabre odluke njihovih kćeri da svoj život potpuno daruju Kristu. Radosne što ih imamo i mi smo Bogu zahvalile i molile da ih podrži na putu kojim su krenule.

Na blagdan sv. Klare u samostanu sestara u Bijelome Polju pod svečanom euharistijom, koju je predvodio provincijal fra Ivan Sesar uz suslavlje više svećenika, obukla je redovničko odijelo i položila prve zavjete s. Ivana Pavla Mikulić. Njezine zavjete u ime Zajednice primila je vrhovna predstojnica s. Natalija Palac. Proslavljen je i zlatni jubilej sestara: s. Bonicije Primorac, s. Ljudevite Boras, s. Gertrude Hrkać, s. Ignacije Bebek, s. Vojislave Mikulić i s. Smiljane Kožul te srebrni jubilej sestara: s. Franke Bagarić,

provincijalne predstojnice, s. Veronike Martinović, s. Petre Bagarić, s. Gabrijele Bagarić i s. Klare Andrešić. Pod večernjom molitvom istoga dana primljena je u novicijat Ivana Markotić. Neka im Gospodin bude nagrada i zalag ustrajnosti.

Dan utemeljenja Provincije, 26. kolovoza, obilježile smo susretom u Bijelome Polju. Slavlje smo započele u popodnevnim satima predstavljanjem obnovljenih Konstitucija i Odredaba Družbe, tiskanih na hrvatskom jeziku. Svaka je od 80-ak prisutnih sestara primila svoj primjerak obnovljenih Konstitucija. Provincijska je predstojnica s. Franka Bagarić svoju blagdansku čestitku izrazila željom da nam Gospodin pomogne da svednice otkrivamo nadahniteljski sadržaj našega Zakonodavstva te s većom zauzetošću živimo svoj poziv i ono na što smo se po zavjetima obvezale. Središte dana bila je svečana Euharistija kojom smo zahvalile Bogu za sve sestre i dobročinitelje čija je dobrota utkana u materijalna i duhovna dobra i život naše Provincije. U znak poštovanja i zahvalnosti prema pokojnim sestrama, sa zapaljenim smo svjetilkama moleći krunicu, pohodile i groblje na Grubanu.

Dok su zreli grozdovi hercegovačkog vinogorja najavljivali plodnu jesen, za nebeski vinograd dozorio je život s. Emilije Vasilj. *Sestrica smrt* pohodila ju je 30. kolovoza, u bjelopoljskom samostanu u 93. godini života i 75. redovništva. Visoka dob koju je doživjela unatoč naporima života i tegobama koje joj je donijela samica zloglasnog komunističkog zatvora svjedoči o jakosti volje i izdržljivosti duha Bogu odane duše.

Na Papinskom sveučilištu *Antonianum* u Rimu naša s. Anđela Pervan započela je studij teologije, dok su dvije sestre završile školovanje: s. Branka Perković na Teološko-katehetskom institutu u Mostaru i s. Lidija Banožić studij za predškolski odgoj na Fakultetu prirodoslovno-odgojnih znanosti, također u Mostaru.

Na blagdan Male Gospe, 8. rujna 2010. u samostanu u Franjevačkoj 88, svečano je obilježena biserna obljetnica redovništva naše s. Valerije Ilić. Uz mostarsku samostansku zajednicu slavlju je nazočio lijep broj sestara iz obližnjih sestarskih kuća. Misno slavlje uz prigodnu propovijed predvodio je fra Ante Marić iz bratskog samostana u Mostaru. U ime Zajednice s. Valeriji je čestitala provincijska predstojnica s. Franka Bagarić. Zahvalila joj je za sedamdeset godina bremenitih predanjem, povjerenjem, strpljivošću i ljubavlju. Sretna podudarnost da je u ovom istom samostanu i kapelici s. Valerija položila i svoje prve zavjete pridonijela je ozračju svečanosti i zahvalnosti.

Konferencija viših redovničkih poglavara BiH organizirala je 11. rujna *Redovnički dan* koji je održan u franjevačkom samostanu Uznesenja BDM na Širokome Brijegu. Okupilo se tristotinjak Bogu posvećenih osoba među kojima i šezdesetak naših sestara. Tema susreta bila je *Redovnički život: Povijest nade i nada za povijest*. Održana su predavanja na temu *Nada i redovnički život – „Ikona apokalipse“* i *Redovnički život – znak i svjedočanstvo nade*. Naše su sestre iz širokobriješkog samostana sudjelovale u organizaciji uređenjem prostora a sestarski zbor je animirao pjevanje tijekom euharistijskog slavlja toga dana.

U zajednici su započele duhovne obnove i duhovne vježbe na uobičajen način. Okvirna tema ovogodišnjih duhovnih obnova je *Donesimo plodove dostojne obraćenja* a u duhovnim vježbama razmatrat ćemo o sakramentu ispovijedi kroz temu *Ustat ću i poći Ocu*.

U Bijelome su Polju krajem listopada sestre juniorke hrvatskih provincija naše Družbe imale uobičajeni međuprovincijski susret i prigodnu duhovnu obnovu. Bogatstvu i ljepoti ovogodišnjeg susreta svojim su sudjelovanjem doprinijele i sestre juniorke Mariborske provincije. Voditeljica susreta bila je s. Angela Zanjkić, odgajateljica novakinja iz Maribora. U svojim izlaganjima vješto je ispreplitala povijest, poslanje i život prethodnih

naraštaja sestara. Uz *Upoznavanje s duhovnom baštinom*, naše najmlađe sestre su iskoristile prigodu i za međusobno upoznavanje i razmjenu iskustava. Gospodin im dao da u Njemu usidrene budu radosna nada za budućnost naše Družbe.

Ni ove godine, na *Spomen svih pokojnih franjevačkoga reda*, 3. studenoga nismo propustile sjetiti se pokojnih sestara naše Provincije. U molitvi i sjećanju na pokojne mnoštvu sestara pridružio se i lijep broj mještana Bjelopoljaca i sestarske rodbine. Na misnom slavlju i na grobovima sestara molile smo za njih i molile se njima da nas zagovaraju *da činimo dobro dok imamo vremena*.

Drage sestre, još smo pod dojmom svečanog obilježavanja stoljetne prisutnosti sestara naše Provincije u Bijelome Polju. Na svetkovinu Krista Kralja, okupljene u okrilju novog samostana, podignuta rukom Božje providnosti, proslavile smo stoljeće života podružnice u Bijelome Polju ili *stoljeće volje za životom*. Kapelica je bila pretijesna da primi sve sestre i sestarske prijatelje, dobročinitelje i sumještane Bjelopoljce koji su nam posebno privrženi. Svečanim euharistijskim slavljem, koje je predvodio mjesni biskup, mons. dr. Ratko Perić uz suslavlje četrdesetak svećenika, zahvalile smo Bogu za ovo stoljetno rađanje, umiranje i svitanje. Bijaše to jedinstvena prigoda da zavirimo u stoljetni kalendar Bijeloga Polja i oživimo uspomene života koji ostavlja neizbrisive tragove života na vjetrometini. Po sjećanjima i svjedočenjima sestara i bjelopoljskih župljana, prigodnim pjesmama i igrokazom, ponovno smo “prešli” stogodišnji životni put sestara u Bijelome Polju. Za tu svečanost došle su nam i naše sestre iz Maribora, Splita i Sarajeva. Posebno nas je obradovala nazočnost vrhovne predstojnice s. Natalije Palac i s. Gregorije Sušnik iz sjedišta Vrhovnoga vijeća u Grottaferrati.

U intenzivnim pripremama za izvanredni radni i izborni Provincijalni kapitul koji ćemo slaviti u siječnju 2011. g. ulazimo u ozračje adventskog iščekivanja.

U vaše molitve preporučamo dobar ishod našega Kapitula i želimo da nam *Onaj koji vazda dolazi* podari novu nadu za vrijeme koje dolazi.

s. M. Zdenka Kozina

IZ AGENTINSKO-URUGVAJSKE PROVINCIJE

“Ljubav je Božja u nama savršena.” (1 Iv 4, 12)

Sestrinski pozdravljamo sve sestre naše redovničke obitelji. Želimo vam radosne božićne blagdane.

Bogoslužje došašća i božićnog vremena još nas više uzajamno povezuje kad u dubini svojih srdaca osjetimo ljubav Boga, koji je radi nas postao Djetetom i nastanio se među nama.

Od 9. do 11. listopada slavile smo provincijalni kapitul na kojem smo izabrale zastupnicu za vrhovni kapitul 2011. godine. Prvi dan s nama je bio fra Leonardo González, franjevac kapucin, koji nas je svojim razmišljanjem o nadi uveo u osobnu molitvu pred Presvetim.

Ovaj je kapitul bio poseban po tome što je 8. listopada u Lanusu (Buenos Aires) umrla naša s. M. Natividad Rocha, koja nam je bila primjer strpljivog trpljenja i bolesti. Stoga se nadamo da već sada uživa u vječnoj slavi.

Dana 16. listopada u blizini mjesta Las Lomitas, gdje postoji naša zajednica sv. Terezije, naletio je snažan ciklon. Naše su sestre žurno pohitjele u pomoć i prve stige na pogođeno područje koje je inače vrlo siromašno i jadno. U pomoć su priskočili i drugi ljudi.

U našoj provinciji već dvije godine nastojimo s laicima dijeliti karizmu naše Družbe. Nakon dvogodišnje formacije laika raznih životnih zanimanja, u kući molitve u Buenos Airesu 13. studenoga t. g. osamdesetak ih je, činom davanja obećanja, postalo pridruženim članovima naše Družbe. Na svojim redovitim susretima upoznali su utemeljiteljicu i povijest naše Družbe. Ovo novo iskustvo polažemo u ruke Krista Kralja. Zahvaljujemo Bogu za obogaćujuće iskustvo zajedništva i suradnje s laicima, za *nove i plodne duhovne i apostolske dinamizme* (VC 55). Franjevački odgojitelji laici Krista Kralja, kako se zovu, (*Laicos Educadores Franciscanos de Cristo Rey*) naše su produžene ruke. Neka je hvaljen Gospodin po svima onima koji Krista Kralja poznaju, štiju i ljube!

Dana 2. veljače 2011. godine proslavit će zlatni jubilej redovničkoga života: s. M. Eduvigis Quinteros i s. M. Elsa Centurión iz Argentine, te njihove tri novicijatske kolegice iz Paragvaja: s. M. Adelina Cuttier, s. M. Carmelita Villalba i s. M. Delia Espínola. S. M. Alejandra Barrera (iz Argentine) slavit će 25. obljetnicu redovničkog života. Svojom molitvom podržimo ove naše sestre da zajedno proslave Božju vjernost u svome životu.

s. M. Ruth Mendoza

IZ BOSANKO-HRVATSKE PROVINCIJE

Nakon toploga ljeta i, vjerujem, ugodnih godišnjih odmora, posljednji mjeseci u našoj Provinciji bili su ispunjeni značajnim događajima.

Spomenut ćemo najprije slavlja 50. i 25. obljetnice redovničkih zavjeta, zatim polaganje doživotnih i prvih zavjeta, obnove zavjeta te ulazak u novicijat i postulaturu.

Prvoga dana mjeseca kolovoza u samostanskoj crkvi sv. Petra i Pavla na Gorici u Livnu proslavile smo 50. i 25. obljetnicu redovničkoga života naših sestara. Pedesetu obljetnicu zavjeta obilježile su: s. Julijana Damljanović, s. Sofija Kelava, s. Monika Marić, s. Amalija Kolobarić, s. Helena Karalić, s. Borislava Šokčević, s. Ignacija Tomić, s. Alojzija Antunović i s. Karla Mlakić. Taj dan, na poseban način u našim molitva je bila s. Kazimira Nedić koja je također jubilentkinja, ali zbog teške bolesti nije bila na slavlju. Dvadeset i pet godina od redovničkih zavjeta proslavile su: s. Animira Jakovljević, s. Mislava Lovrenović, s. Mirja Kepić i s. Celina Vidak. Svojom prisutnošću slavlje su uzveličale brojne sestre i rodbina slavljenica.

Za razliku od spomenutih slavlja u kojima smo zahvaljivale za prijeđeni put, 19. rujna u župi sv. Ante Padovanskog u Bugojnu proslavile smo svečanost doživotnih zavjeta pri čemu smo molile za vjernost i ustrajnost naših četiriju sestara: s. Radmile Ilinović, s. Marije Tomić, s. Dobrile Krivić i s. Ivane Džambas. Zavjete je primila provincijska predstojnica s. Ivanka Mihaljević.

Tek nekoliko dana nakon slavlja u Bugojnu, 24. rujna u Kloštru Ivaniću zavjete su obnovile naše juniorke: s. Ivana Pavla Dominković, s. Kristina Marijanović i s. Maja Ivković. Istoga dana u Kloštru Ivaniću za vrijeme *Večernje* provincijska predstojnica s. Ivanka Mihaljević

primila je u novicijat postulantice: Nevenku Mijatović, Petru Jozić, Nevenku Jelica i Marinu Jurišić, a u postulaturu Slađanu Radovac i Slađanu Ivanović.

Dan uoči proslave svetkovine sv. oca Franje u župi sv. Nikole biskupa u Čakovcu prve zavjete položile su naše dvije novakinje: s. Andrijana Dankić i s. Nikolina Mišković.

Krajem rujna i sredinom listopada članice Provincijske uprave organizirale su susret s kućnim predstojnicama u Zagrebu i Livnu. Na tim susretima predstavljene su obnovljenje Konstitucije i Odredbe naše Družbe. Za vrijeme *Srednjega časa* s. Ivanka Mihaljević uručila je Konstitucije i Odredbe kućnim predstojnicama, a one će na prikladan način iste uručiti svakoj sestri u svojim zajednicama.

Sve spomenute događaje proslavile smo u molitvenom, zajedničkom i radosnom ozračju te Bogu zahvalile za mnoge primljene darove. Kao vrhunac ovogodišnjih slavlja organizirale smo od 5. do 9. listopada hodočašće u Asiz za sve sestre koje slave svoje jubileje u razdoblju od 2009. do 2015. godine. Sestre-hodočasnice su tih dana imale priliku hodočastiti stopama sv. Franje, običi značajna mjesta vezana za njegov život te se duhovno obnoviti.

Što se tiče događanja izvan Provincije, spomenut ćemo samo neka. Posebno radostan događaj za Crkvu u Bosni i Hercegovini i cjelokupnu franjevačku obitelj dogodio se na spomendan sv. Bonaventure, 15. rujna u banjolučkoj katedrali, gdje je apostolski nuncij u BiH mons. Alessandro D'Errico objavio da je Sveti Otac imenovao fra Marka Semrena, člana Provincije Bosne Srebrene, za pomoćnoga banjolučkog biskupa. Fra Marko je zaređen 19. rujna u Banjoj Luci. Povijesni je to događaj za sve nas jer se dogodilo prvo biskupsko ređenje na teritoriju banjolučke biskupije. Na euharistijskom slavlju sudjelovao je veći broj naših sestara i provincijska predstojnica s. Ivanka Mihaljević.

Sarajevo je od 3. do 5. rujna bilo domaćin velikoga susreta koji je organizirala ekumenska Zajednica Taizé - *Hodočašće povjerenja na zemlji* - na kojemu je sudjelovalo više od 600 mladih iz čitave Europe. I zajednica sestara u provincijalnoj kući na Bjelavama ugostila je nekoliko mladih iz Hrvatske.

Mnoge naše sestre sudjelovale su na Redovničkim danima koji su u Hrvatskoj održani u Zagrebu 17. i 18. rujna, te u Splitu 24. i 25. rujna. U Bosni i Hercegovini susret je održan 11. rujna na Širokom Brijegu. Pozdravnu je riječ, kao predsjednica Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Bosni i Hercegovini, uputila s. Ivanka Mihaljević.

U mjesec dana Gospodin je pozvao k sebi dvije naše sestre: s. Paskaliju Gojević i s. Eugeniju Knežević.

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, 8. rujna, u 78. godini života i 56. godini redovništva preminula je s. Paskalija Gojević. Sahranjena je 10. rujna na mjesnom groblju u Kloštru Ivaniću.

Dana 8. listopada u 62. godini života i 45. godini redovništva preminula je s. Eugenija Knežević. Sahranjena je 11. listopada, također, na mjesnom groblju u Kloštru Ivaniću.

Drage sestre, sve vas srdačno pozdravljam

s. M. Kata Karadža

IZ AUSTRIJSKO-KORUŠKE PROVINCIJE

S franjevačkim pozdravom *MIR I DOBRO* pozdravljamo sve sestre naše Družbe!

O svetkovini Duhova, od 22. do 24. svibnja 2010. godine, pod predsjedanjem vrhovne predstojnice s. M. Natalije Palac slavile smo redoviti provincijalni kapitul. Razmišljale smo zajedno o našem daljnjem djelovanju, napravile provincijski plan za sljedeće šestogodište, od 2010. do 2016. godine, te izabrale novo vodstvo provincije: s. Veronika Supan, provincijalna predstojnica, s. Andrea Starz, zamjenica i prva savjetnica i s. Barbara Bratuša, druga savjetnica. Svjesne naše stvarnosti čvrsto se pouzdajemo u pomoć Duha Svetoga.

Početak godišnjih odmora nekoliko naših sestara, zajedno sa sestrama mariborske provincije, sudjelovale su u duhovnim vježbama u Oazi mira. Voditelj je bio p. Danilo Holc, franjevac konventualac. Tema: *Život školske sestre franjevske Krista Kralja u duhu sv. Franje.*

Novu školsku godinu započele smo u znaku slavlja i zahvaljivanja za redovnička zvanja. U Nonči vasi u Pliberku 11. rujna 2010. godine doživotne zavjete položila je s. Valentina Rupnik, medicinska sestra. Misno slavlje predvodio je beogradski nadbiskup mons. Stanislav Hočevar. Istovremeno smo zahvalile Bogu za 60 godina redovničkoga života s. Karoline Krištof i za 50 godina redovništva s. Monike Wodiunig.

U sklopu dana vjere i kulture 2. listopada t. g. u celovečkoj/klagenfurtskoj prvostolnici sudjelovali smo na molitvi za zajedničku nam domovinu Korušku. Crkva u Koruškoj mjesto je zbližavanja i zalaganja za miran suživot dvaju naroda u istoj državi. Govoreći o iskustvu vjerskog i kulturnog života u vrijeme njezine mladosti, s. Regina Tolmajer, jedna od onih koji su govorili u katedrali, naglasila je da ono vrijeme nije bilo naklono slovenskom narodu i da je opraštanje pretpostavka mirnog suživota. Svi smo mi ljudi jednaki, domovina pripada svima, svi smo mi braća i sestre, imamo zajedničkog Oca na nebesima.

Prigodom blagdana sv. Franje, kako je već nekoliko godina običaj, za mlade iz škole u Št. Petru organiziran je cjelodnevni izlet, ovaj put u Sloveniju. U duhu franjevaštva, prije podne proveli su u prirodi pješačeći od Žirovnice do Sv. Lovrenca, gdje je bila sv. misa. Drugi dio dana obilazili su rodna mjesta velikih pjesnika i pisaca onoga kraja. Razumljivo je da veselom društvu nije nedostajalo pjesme i zabave. Nekoliko dana kasnije u Ražunovoj dvorani mladi su priredili *disko sv. Franje* bez alkoholnih pića.

Dana 9. listopada 2010. godine sudjelovale smo na Redovničkom danu u Št. Juriju kod Dugog jezera, na temu: *Euharistijski post*. Redovnički dan smo završile sv. misom, koju je slavio naš biskup mons. Alojz Schwarz.

Pogodila nas je tužna vijest da je u osvit dana 18. listopada 2010. godine iznenada, tiho i neprimjetno u sestrinskoj zajednici u Št. Petru preminula s. Nikolaja Marktl. Sprovod je bio dva dana kasnije. Zahvalne smo Bogu i njoj, što je kroz 60 ljeta bila Njegova vjerna i jednostavna svjedokinja u našim zajednicama.

Koncem listopada sestre iz svih naših kuća zajedno s braćom konventualcima sabrale smo se u Šentpeterskoj kapeli na molitvu za mir u *duhu Asiza*. Zajednička molitva i druženje bili su nam na radost i uzajamno obogaćenje.

Od svih sestara lijepi pozdrav svima

s. M. Andrea Starz

IZ PARAGVAJSKE PROVINCIJE

“Nitko ne može doći k meni, ako ga ne privuče Otac koji me posla.” (Iv 6, 44)

Drage sestre, srdačan vam pozdrav iz Paragvaja. Mir i dobro!

Želimo podijeliti s vama naše iskustvo rada u pastoralu zvanja. Svake četvrte subote u mjesecu organiziramo susrete mladih s ciljem da im pomognemo otkriti i prihvatiti volju Božju u njihovu životu, odnosno poziv koji Gospodin svakome osobno upućuje, te da ih pratimo na tom putu. Nadahnuto našom karizmom, praćenje promiče suobličavanje Kristu i osposobljava da se odgovori na potrebe Crkve i na izazove globaliziranog svijeta.

Budući da današnje društvo promiče lagodan i površan život, pasivnost i bezbrižnost, mladi nerijetko ostanu bez samopoštovanja, pravih vrijednota, samostojnosti i svega što omogućuje skladan i odgovoran suživot. Osim toga, zbog narušenih odnosa u obitelji, materijalnih potreba, medijske manipulacije... nerijetko zapadaju u kojekakve poteškoće.

Susreti pastoralu zvanja žele pomagati mladima da krenu putem oblikovanja, bolje se upoznaju, prodube svoj odnos s Gospodinom i zajedno s Njim razaberu kamo ih On poziva. Svi sudionici ovih susreta pokazali su veliku raspoloživost, otvorenost, zanimanje, nadu i želju za rastom u kršćanskom životu.

Primijetile smo da mladi trebaju i traže Boga koji će usmjeravati njihov život i pokazati im gdje ih želi. Zato smo u srpnju u kući odgoja u Alvernia-Limpio za njih upriličile trodnevnu duhovnu obnovu s ciljem da se susretnu s Gospodinom oči u oči i da iskuse Njegovu prisutnost u svom životu.

Zahvaljujemo vam što nas pratite svojom molitvom i molimo Gospodara žetve da svojoj Crkvi pošalje novih i dobrih duhovnih zvanja.

Ujedinjene u molitvi ostajemo s vama

s. Tadeja Mozetič, s. Fátima Dittrich, s. Carolina Aranda,
Vijeće za pastoral zvanja

